

FOAIA POPORULUI

Prețul abonamentului:
 Pe un an 4 coroane.
 Pe o jumătate de an 2 coroane.
 Pentru România 10 lei anual.
 Abonamentele se fac la „Tipografia”, soc. pe acțiuni, Sibiu.

Apare în fiecare Duminecă

INSERATE
 se primesc în biroul administrației (strada
 Poplăcii nr. 15).
 Un șir garmond prima dată 14 bani, a doua-oară banii 12
 a treia-oară 10 bani.

Iubții cetitori!

In curând se împlinesc jumătatea dintâiu a anului acestuia și „Foaia Poporului” intră în a doua jumătate din anul al IX-lea al vieții sale.

Credincioasă programului seu și menirii sale de a fi făclie luminătoare pentru talpa țării, pentru țeranul român, ea-și va urmări mai departe scopul cu aceeași râvnă, cu aceeași iubire și interesare pentru toate afacerile, pentru toate tipsele poporului nostru, ca și până acum.

Ea a trăit și a lucrat din toată inima pentru țeranul român și pentru oamenii dela țeară și tot astfel va lucra cu îndoit zel și mai departe.

Cei-ce au cetit „Foaia Poporului” și au avut-o în casă, o știu prețui.

De aceea credem și nădejduim, că ei nu o vor lăsa să nu o aibă mai departe și în nădejdea aceasta deschidem nou abonament pentru „Foaia Poporului” pe jumătatea a doua a anului curent.

Astfel venim a ruga pe onorații abonenți, că nu numai să se grăbească a trimite în curând prețul de abonament, dar și să spună tuturor, cu cari se întâlnesc și dau în vorbă, ce este „Foaia Poporului”, cum și pentru cine se luptă ea. Apoi să-i îndemne a abona această foaie, de oare-ce pe lângă că e bună și făcută anume pentru popor, apoi pentru comercianți și meseriași, este și cea mai ieftină dintre foile românești. — Prețul va fi:

Pentru Austro-Ungaria:

Pe un an întreg 4 coroane.
 Pe o jumătate de an 2 coroane.

Pentru România:

Pe un an întreg 10 lei.
 Pe o jumătate de an 5 lei.

Pentru a pute ține bună rânduială, onorații abonenți, vechi și noi, sunt rugați a băga bine de seamă la următoarele:

Pe timp mai scurt nu putem primi abonamente, nici dela alt termen, decât dela începutul anului pe o jumătate de an, sau pe un an. Abonațiilor de până acum li s'au trimis deodată cu foaia și mandate postale (posta utalvány), cu adresa noastră tipărită și cu fâșia sub care primesc foaia, lipită pe dos, așa că trimițătorul nu are decât să-și scrie numele seu și cifrele la locurile convenite și să pună banii, dimpreună cu mandatul, la post.

Abonenții noi sunt rugați a-și scrie numele lor și al comunei, foarte curat și cetet, însemnând posta din urmă.

Administrațiunea
 „Foi Poporului”

MOȘIA.

Al cui e pământul, a aceluia e țeara, e o vorbă, pe care zilnic o auzim rostindu-se, dar' nu atât din partea noastră, a celor mai amenințați, cât mai ales din partea celor-ce au pornit, ca pe căi piezișe să ne răpească pământul, făcându-ne, ca rămânând fără el, să rămânem fără țeară. Toate planurile acestea ale lor ar fi însă zădarnice, dacă toți vor ține la moșia lor cu acea dragoste, care-i ferește de a-și-o încărcă în mod ușuratic cu datorii, cari mai curând ori mai târziu le va înghiți-o.

E adevărat, că și greutățile, în care trăește astăzi proprietarul mic de pământ, s'au înmulțit față de trecut. Pe deoparte moștile mai mărișoare de acum 40—50 de ani s'au împărțit între 5—10 moștenitori, dările au crescut, celelalte trebuințe ale vieții s'au înmulțit. În fața acestor neajunsuri oamenii au căutat însă și lecuire prin o cultură mai înțeleaptă a pământului, prin o economie mai rațională de vite și prin formarea de institute, cari să ușureze căpătarea de capitale trebuincioase, fără de a fi strivit sub greutatea cametelor, ce trebuiesc plătite pentru ele. Și cei-ce au înțeles spiritul timpului, urmând poveștelor date în privința economiei raționale, folosindu-se de toate mijloacele, ca să scoată din pământul lor cel mai mare folos posibil, ear' produsele moștei lor să le valorizeze cât se poate mai bine, nu numai, că n'au dat înapoi cu toate greutățile traiului de azi, ci merg înainte.

Înspre rău s'a întors însă la prea mulți ușurătatea, cu care se pot căpăta împrumuturile, mai ales la bănci. O statistică, din care se putem vedea cât de tare sunt îngreunate moștile românești, nu avem, avem însă statistica pentru țeara întreagă. Și sunt posomorite din seamă afară cifrele, cari ne arată cât de mulți proprietari de pământ au ajuns în primejdia de a-și fi pierdut moștile lor.

În anul 1899 s'au făcut aproape 500 mii schimbări în proprietatea de pământ. Dacă toate acestea s'ar fi săvârșit în mod firesc, n'ar fi o sumă de spăriat. Dar' 20 de mii din aceste schimbări s'au făcut cu doba, ceea-ce va să zică, că 20 mii de plugari au ajuns la sapă de lemn. Și între aceste vânzări silite au fost multe, multe mii în Ardeal, Bănat, Crișana și Maramureș, așadar' în ținuturile românești.

Mai trist e, că această pustiire a crescut din an în an, după-cum se poate vedea din cărțile funduare mai ales. În

anul 1891 s'au vândut prin licitație publică 14 mii 978 moști

în 1892 15 mii 90

• 1893 15 • 363

• 1894 14 • 922

• 1897 18 • 857

• 1898 18 • 70

• 1899 19 • 930,

s'au vândut deci din 1891 până în 1899, cu sîla, pământul la 147 mii de plugari. Ce se alege de acestia, vedem zilnic: sau emigrează, luând lumea în cap, ca să se prăpădească cine știe pe unde, sau mor de foame sau intră ca muncitori cu ziua la unul și la altul, prefăcându-se din domnii, ce fusese mai înainte, sluga plecată a fiecărui om, care îi dă o bucată de pâine.

Multe ne povestesc în privința aceasta și cărțile băncilor. Abia mai e proprietar de pământ, care să nu fie înglodat la bănci. Până la finea anului 1899 au fost făcute la băncile din Ungaria împrumuturi cu ipotecă (zalogire) în valoare de 1817 milioane coroane. Numai filialele băncii austro-ungare au dat la proprietarii mici astfel de împrumuturi în suma de 16 mil. cor.

În fața acestor cifre așa de strigătoare trebuie fiecare plugar român să-și tragă bine seama, cum își chivernisește averea, chibzuind bine înainte de a-și zălogi moșioara, care nu e numai a lui, ci precum părinții, moșii și strămoșii lui, cari au muncit întru sudoarea feții lor, i-au lăsat-o neștirbită, așa să o lase și el copiilor sei, nepoților sei.

Al cui e pământul, a aceluia e țeara, nu trebuie uitat nici-când, precum nu trebuie uitat, că om liber în adevăratul înțeles al cuvântului e pe acest pământ numai plugarul, până-când își lucră cum se cade moșia și nu intră în jugul sugrumător al datorțiilor. 1.

BECK LA SINAI. Luni a fost șeful statului-major general, baron Beck la Sinaia, unde însoțit de o mare suită, s'a prezentat Regelui Carol.

Visita aceasta a dat ansă la diferite combinații, dându-i-se o mare importanță politică.

Pe când o părere este, că baronul Beck a rugat în numele Monarhului nostru pe Regele Carol, să-și trimită reprezentanți la manevrele din Ardeal, „Politische Correspondenz” din Viena îi dă altă însemnătate. Oficioasa vieneză zice, că în cercurile diplomatice din Viena se comentează vinu visita lui Beck la Sinaia și se consideră ca un fel de răspuns la visita ce a fă-

cut-o admiratul rus Birilew la Sofia și Belgrad.

Se svonește și aceea, că Austro-Ungaria și România în vederea stărilor neliniștite din Balcani, intenționează a încheia o convenție militară și visita lui Beck stă în legătură cu această intenție.

Sovinism în justiție. Președintele tribunalului din Bistrița a adresat camerii advocațiale din Murăș-Ogorheiu o recercare, ca aceasta să îndrumeze pe dl avocat Dr. Carol Lang, care în actele înaintate tribunalului folosește inscripția: »Dr. Carl Lang, avocat în Bistritz, Siebenbürgen«, ca în viitor să se folosească de inscripție maghiară, altfel va fi silit să-i reînapoieze actele. Dl avocat Dr. Lang a înaintat recurs contra acestei volnice dispozițiuni la ministrul de justiție și de interne.

Armata austro-ungară și armata română. La dineul dat în onoarea șefului statului-major Beck în Sinaia, Regele Carol a mulțumit într'un toast Impăratului și Regelui Francisc Iosif pentru bunătatea sa, zicând, că prezența în Sinaia a atâtor ofițeri ai armatei austro-ungare constituie o nouă dovadă despre escelentele relațiuni, cari există între România și puternicul imperiu vecin. F. Z. M. Beck a exprimat Regelui Carol cea mai adâncă recunoștință pentru cordiala primire și a zis, că armata austro-ungară admiră calitățile militare ale bravei armate române.

Victoria Fiumanilor. În ultima ședință a reprezentanței din Fiume s'au cetit și pertractat ordinațiunile ministrului de interne referitoare la înființarea unui senat guvernial. În sensul acestor ordinațiuni toate comunicările reprezentanței cu senatul guvernial se vor face în limba italiană; afară de aceea în toate afacerile orășenești este declarată ca limbă oficioasă limba italiană.

Conflict diplomatic. Este cunoscut faptul întâmplat în săptămânile trecute în Panciova, când poliția de acolo a confiscat cocardele în tricolor sârbesc, ce le purtau mai mulți nuntași, cetățeni ai Sârbiei, veniți la o nuntă în Panciova.

Incidentul însă nu s'a isprăvit cu atâta. Cetățenii vătămăți s'au plâns la guvernul lor, ear' acesta a adresat o notă de protest la ministrul nostru de externe, cerând satisfacție pentru vătămarea cetățenilor sârbi din partea organelor polițiale maghiare. . .

Agitație panslavistă. Sub titlul acesta cetim în foile ungurești, că eară s'ar fi descoperit printre Slovaci, ba chiar și printre Ruteni, agitatori, cari așijă contra statului. Mișcarea este pornită de societățile Slovacilor și Rutenilor din America, cari pe lângă ajutoare materiale, răspândesc printre trații lor de acasă și broșuri, scrise în limba și stilul poporului. Aceste broșuri, menite să deștepte poporul la conștiința națională, sunt timbrate de »broșuri trădătoare de patrie« și »panslaviste«.

Tot foile ungurești spun acum, că toată treaba se reduce la niște cuvinte mai înflăcărâte rostite de niște Slovaci reîntorși din America liberă, care își uitaseră, că sunt eară în Ungaria.

DIN LUME.

România laudată.

»Frankfurter Zeitung« publică o corespondență din Constantinopol, în care se zice, că România se afirmă tot mai mult ca element de pace în Peninsula-Balcanică și că nici-odată ca acum, importanța ei n'a fost așa de bine apreciată.

Proiect de canalizare rusec.

»Varsavski Dnevnik« aduce știrea, că guvernul rusec a cerut dela cel austriac planul canalurilor dintre Vistula, San și Nistru. După părerea guvernului rus prin acest canal ușor ar pute fi împreunată Marea-Baltică cu Ma-

rea-Neagră și deci s'ar pute pune în lucrare deja de pe acum acest plan.

Din Africa-sudică.

Guvernul englez a hotărît să trimită trupe nouă în Africa. În săptămâna viitoare vor și pleca cei dintâi 5000 de oameni. Ministrul Chamberlain a avisat colonfile, că e lipsă de contingente nouă pentru Africa-sudică.

În seara zilei de 19 Iunie n. s'a ținut la Londra o imosantă adunare în chestia războiului. La adunare au participat mai mulți membri ai parlamentului. Au luat cuvântul foștii ministrii din țeara Cap, Marrinaw și Sauer, cari și în parlament voiseră să-și ridice cuvântul în favorul Burilor, dar' nu 'li-s'a dat permisiune pentru aceasta. Adunarea a condamnat politica sud-africană a guvernului englez, dar' mai ales tratamentul brutal al armatei cu femeile și copiii Burilor, și a provocat guvernul, ca să dea Burilor deplină independență.

În același timp au ținut și aderenții războiului o adunare și au voit să conturbe adunarea aderenților păcii, aruncând cu petrii asupra edificiului, unde se ținea adunarea. A trebuit să întrevină poliția. Precum se vede, populațiunea din Londra se îndreaptă tot mai puternic în contra guvernului englez.

În 23 Iunie s'a ținut sub presidenția lordului Salisbury consiliu de miniștri, la care au luat parte toți membrii cabinetului. După-cum se anunță, consiliul ministrilor a luat hotăriri decizătoare în afacerea războiului cu Buri, și anume în sensul, ca să ceară dela Buri capitulare necondiționată.

Burii se pregătesc pentru o acțiune comună mai mare. Generalul Botha și Delarey se vor împreuna la Amersfort. De Wett se află între Kroonstadt și Vredfort și înaintează în direcție nordică în nemijlocită apropiere a Pretoriei. Johannesburgul și garnisoana dela Bloemfontein sunt neîntrerupt neliniștite de Buri. Sub influența apropiatei ierni, starea sanitară a trupelor engleze e indescriptibil de miserabilă.

Precum se anunță din Capstat cu datul 25 Iunie, numărul Burilor cari pëtrund în colonia Cap crește repede.

FOITA.

NĂPASTEIA.

De I. C. Șoneriu.

Vezi cum e și lumea asta:

»Fă bine și-așteaptă rău«.

Era singură nevasta

Și-i venise boii 'n sat,

Ea s'a pus și m'a chemat

Să-i ajut la adăpat.

Eu m'am dus, căci cum să las

Omul singur la necaz.

Nici nu știu cum am făcut,

Prind nevasta și-o sărut.

Eată și bărbatul vine!

Eu credeam că-mi mulțumește,

El ou lemnul după mine!

Cine ști ce-aș fi pășit,

Dacă nu m'aș fi grăbit
Să sar gardul. Om smintit!

Ar fi dat cu lemnu 'n mine,
Pentru-că 'i-am făcut bine.
Să-i moară boii 'n poiată,
Nu mă mai duc altă-dată.

Poesii populare.

Din jurul Hârtibaciului.

Culese de Ioan Colțiman, soldat.

Frunzuliță de cireș

Tu mândruță ce gândești

Că stau în nădejdea ta

C'asa zice maică-ta.

Dar' eu stau lâng'un părau

Cu nădejdea 'n Dumnezeu,

Și eu stau lângă vălcea

Cu nădejdea 'n Precesta.

Mândră mândruleana mea

Maică-ta-i muiere rea,

Că umbla prin arături
Făcând la fermecături,
Să mă fermece pe mine
Să te iau mândro pe tine.
Io atunci te-oi lua
Când maică-ta-a număra
Frunzuța din nouă nucii
Și iarba din nouă lunci
Și atunci și nici atunci.

Dă Doamne pe gândul meu
Să fie codru birău
Și frunza solgăbirău
Să trăesc cum oi vrea eu.
Tulipanu vițișpan
Să trăesc de-al meu măgan.

De pe valea Nadășului.

Culese de Paul Pușcaș, învățător.

Alo-șea! rochie rea,
Noaptea la, noaptea cârpea,
Ziua 'n joc o repezea.
Câte frunze pe-o răchită

Victoria lui De Wett.

Englezii surprinseră lumea cu știrea, că De Wett a suferit o înfrângere grea la Graspán. Dar' conform știrilor de mai târziu, pe cari cenzura militară nu le-a dat la lumină, se constată, că după o luptă de 6 ore De Wett cu o extraordinară dibăcie a silit pe Englezi să se retragă lăsând în mâinile învingătorilor pradă bogată pe câmpul de luptă.

SCRISORI.**Instalarea unui preot.**

Cebza, 1901.

Comuna noastră are aproape 300 familii, toți Români, afară de 10 familii străine. Până la anul 1900 am fost împărțiți în două confesiuni, dar' în luna lui Februarie am hotărât cu toții să ne facem toți de o lege, făcându-ne eară gr-or., cum am fost toți până acum aproape 30 de ani. Deodată cu aceasta am voit să înființăm a doua parohie vacantă și ca nou preot am voit ca să alegem pe fiul economului nostru George Trette, un tinăr foarte talentat și plin de învățătură, dar', durere, căci nu pășisem bine spre șintă, când deodată furăm loviți cu o ploaie de minciuni din partea unora din comuna noastră, dar' n'au isbutit, căci în luna lui August anul trecut îl avurăm ca ales, ear' în 17 Maiu a. c. avurăm o bucurie mare primindu-l ca păstor al nostru. Tot poporul în haine de sărbătoare împreună cu un banderiu de călăreși, plecărăm în șir cu toții la gara din Ciacova și întimpinărăm pe acel ce vine în numele Domnului, ca să păstorească pe poporul seu cu pace.

Atunci veni și dl protopop Ioan Pinciu din Ciacova la sf. liturgie, slugind cu tinărul preot. Lacrimi de bucurie inundară fețele noastre vâzând cât de frumos știe servi sf. liturgie și ce predică plină de învățături ne ține. Această zi a fost pentru noi o zi de mare sărbătoare. Tinărului preot îi dorim fericită sănătate. Doamne al pute-

Pe-atâtea locuri cârpiță,
Câte frunze 'n cealaltă
Pe-atâtea locuri îi spartă.
Are lele-o rochiuță
Ș'asteaptă domni cu căruță;
Fie barem țigănească,
Numai ca să durăoască.
Lelea pentr'un laibăraș
Așteaptă domn cu inaș.

Haida muiere la sapă!
Meargă dracu că-'s beteagă.
Haida muiere la lucru!
Nu mă duc, că-'mi plânge pruncu.
Haida muiere la birt!
Stăi bărbate să mă schimb,
Aș veni și neschimbată,
Dar' 'mi-'or zice blăstemată,
Haida, că mă zăbovesc!
Stăi până mă rumenesc,
C'aș veni nerumenită
Și 'mi-'or zice-afurisită.

rilor, luminează mintea poporului tău, ca să poată trăi în pace și dragoste frățască unul cu altul, ca să putem înainta întru mărirea lui Dumnezeu.

Linu.

O alegere de subnotar.

Soroștin, Iunie 1901.

Stim. dle Redactor! Vă rog a da loc, în coloanele prețuitei noastre »Foaia Poporului« la următoarele:

Devenind postul de subnotar din comuna noastră, de care se ține și comuna Țapu, vacant s'a deschis concurs pe ziua de 17 Maiu a. c. Au concurat 2 Români și un Jidan, Lenghel Jakab alias Liblich Isidor, cari au și fost puși toți în candidație de protopretorul cercului Blaj. Comunele amintite sunt locuite în majoritate de Români și puțini Sași. Notarul Doboly Sándor 'și-a pus carul în petri pentru reușirea lui Liblich și a corțșit pe la membrii ambelor comitete comunale; Români au fost la chemarea lor, rușine ne-a făcut numai judele comunal Ioan Dancu din Țapu, care slab de ânger s'a lăsat a fi amăgit de notarul. Sașii la început erau toți pentru Român, când e la votare ne trezim că chiar și Schneider János, dirigătorul proprietății »Vereinsbank«, deși pe cuvântul lui de onoare a promis înaintea comitetului a vota pe Român, votară pe Jidan dimpreună cu toți Sașii, rămânând pe lângă român numai preotul săsesc din Șoroștin, cu un Sas din Țapu. Ba ca să reese Jidanul, protopretorul a deschis dela vot pe membrul din comitet Ioan Aron din Șoroștin. Eată un Dengel, predicator săsesc în Țapu, care mai bucuros ține cu un Jidan, care a fost înscuiat pentru delapidare, când era cassar la posta din Blaj, decât cu un Român. Așa le trebuie Românilor; la alte alegeri de comitet vor ști ce să facă. S'a insinuat recurs contra acestei alegeri nedrepte.

Nu pot trece cu vederea a nu aminti pe docentul Dionisiu Ștef și judele comunal Nicolae Mihălțian, ambii din comuna curat românească Ohaba, cari, poate ca se scape de Jidan, nu s'au rusinat prin epistole private adresate unor membri români din comitet, a recomanda într'un mod de tot călduros pe Jidan, în loc să ne fi făcut atenți mai bine de a ne feri de Jidov ca de cel necurat.

V. M.

La un nou termin.

Earăși am sosit la un nou termin. »Foaia Poporului« bate la ușa iubiților ei cetitori și le zice:

— Vă place să mă aveți și pe mai departe? Vă place să mă vedeți intrând în casele voastre în fiecare săptămână? Cred, că da! căci de mulți ani eu viu la voi regulat și sunt primită cu mare plăcere. Eu voi fi și de aci înainte tot așa, ca în trecut: vă voi aduce știri din țeară și din toată lumea, vă voi da povești de toate soiurile, versuri, povești și istorii minunate, vă voi spune multe bune și frumoase despre nația noastră, despre necazurile, suferințele și bucuriile ei... dar' ce lipsă să mă laud? Mă cunoașteți foarte bine din trecut, ear' pentru viitor eu mă legă-

tuiesc a fi și mai bună, a vă face pe plac și mai mult, ca până aci...

Dar' ca să pot face aceasta am lipsă de ajutorul dumneavoastră. Cu el trobue să-'mi hrănesc trupul, care e alcătuit din hârtie, împodobită cu slove negre și chipuri, ca astfel să vă pot povesti lucruri frumoase și sfaturi folositoare...

Dela Anul-Nou am intrat de 24 ori în casele d-voastre și n'am cerut nimic. V'am adus și spus tot felul de lucruri, dar' am tăcut despre lipsele mele... Acum viu și eu odată, când sosesc a 25 oară la d-voastră și vă zic:

— Dați-'mi ajutor ca să pot merge mai departe pe calea mea, folositoare poporului nostru! Nu cer mult: numai două coroane și apoi ear' vă viu de 26 ori, până colo la Anul-Nou, fără să mă plâng, fără să vă cer nimic.

Acest ajutor, la care oamenii 'i-au dat numele de abonament, să-'l trimiteți în curând, la termin. Vă rog pe toți a fi punctuali în trimiterea lui, căci numai așa pot fi și eu punctuală, numai așa se poate ca să viu și eu fără greșală, fără intrerupere.

Cred și am mare nădejde că d-voastră cu toții imi veți împlini cererea; cred, că vom rămâne nedespărțiți și pe mai departe, ba cred și aceea, că veți îndemna și pe prietenii și cunoștii d-voastre a mă primi în casă și a mă ceti...

În această credință, eată vă mai spun și dorința mea cea mai ferbinte, cu care-'mi încheiu vorbele aceste și care e:

— Să trăească nația noastră românească, să crească, să 'nflorească!!

Esamene la sate.**Maria-Radna.**

În 6 Iunie n. s'a ținut esamenul în comuna Maria-Radna. Prezenți la esamen au fost: Dl protop. Vasiliu Beleş, dl inv. pens. Ioan Tuducescu, ca comisar consistorial, dl inv. din Șoimog Georgiu Pleș, ca esmis din partea corpului învățătoresc și subscrisul. Frunțași, comitet, popor n'a fost de loc.

După 8 ore a. m. s'a început esamenul. Sala era plină de copii și după cum s'a exprimat dl protopop, băieții au umblat la prelegeri regulat, cu puțină excepțiune. Sala de învățământ, precum și copiii, sunt provăzuți cu toate cele de lipsă la învățământ. Învățătorul A. M. își capătă salariul de 800 cor. anticipando, fără de care mai are un venit de peste 200 cor.

Incepând a asculta pe elevi și eleve, s'a început o larmă, o batere de bătă în băncile școlii, mai pe urmă sudalme. Rugăciuni, cruce nu se învață, cetire ca la începători, la comput nici unul dintre copii nu a fost în stare să facă tema cât costă 17 porci, dacă unul e cu 15 cor., până nu a sărit în ajutor comisarul. Așa a fost progresul în școala aceasta, deși dl protopop 'și-a dat toată silința ca să o aducă la înflorire. Dl învățător 'și-a căpătat răsplata cu un nesuficient, dar' sperez că în viitor nu va fi așa.

Soimos (lângă M.-Radna).

Esamenul s'a ținut în 10 Iunie c. st. n. Prezenți: Dl protopop, dl Ioan Tuducescu, comisar și din partea corpului învățătoresc A. Murășan, preotul Vuculescu, comitetul parochial, dl notar comunal, părinții și subscrisul. La 8 ore se începe esamenul în clasa I-ă, unde este învățător dl N. Birlea. Răspunsurile erau clare și bune din toate cele propuse, cântarea frumoasă, cu un cuvânt bucurie, deși salariul e de 600 cor. și nu-l capătă tocmai regulat.

În clasa a II-a, unde este învățător Georgiu Pleș, se începe esamenul la 9¹/₂ ore. Din toate obiectele s'a dat răspunsuri bune și precise, ba la limba română chiar uimitoare (Bravo! Red.) La gimnastică încă s'au produs bine, tot așa cu cântările naționale, doine, apoi cu cele bisericesti; amândoi au înființat coruri. Laudă lor, dlui preot Iosif Vuculescu, comitetului parochial și părinților.

P. Șerbu.

De pe Valea Jiului.

Esamenul de la școlile noastre gr.-cat. din protopopiatul Jiului s'au început cu 1 Iunie și s'au terminat în 13 Iunie st. n. în prezența M. On. Domn protopop tractual Stefan Radic, care deși cam morbos, n'a pregetat a lua parte spre a vedea progresul ce pot învățătorii din districtul d-sale dovedi cu ocaziunea esamenelor.

Deși poporul nostru din aceste părți se ocupă mai mult cu creșterea vitelor și împrăștiat pe cei munți îndepărtați, totuși se poate vedea și pot afirma, că în timpul present se interesează de cultură.

În toate comunele, deși nu erau sărbători, popor mult, inteligența în vestimente de sărbătoare s'au prezentat spre a asculta progresul micuților școlari. S'au și convins că învățătorii din protopopiatul Jiului sunt conștii de chemarea lor.

Laudă merită preoții din Valea Jiului, cari conștii de chemarea lor povățuesc poporul spre tot ce e bun și folositor și în înțelegere cu învățătorii.

La finea tuturor esamenelor s'au spus dialoage, cântări bisericesti și naționale, încât poporul mergând către casă zicea: nu-mi pare rău că plătesc, că bătău auz multe lucruri frumoase.

În Lupeni au luat parte la esamen o mulțime de oameni dela societatea de mine, învățătorii dela școlile de stat și comuna întreagă, cari toți s'au dus satisfăcuți de strălucitul esamen. Peste tot, cel mai bun esamen a fost în comuna aceasta, ceea-ce numai mângăitor e, dacă gândim, că școala națională de aici trebuie să rivalisese cu cea de stat, care are patru învățători.

Ear' bunul și vrednicul nostru protopop, care aproape de 30 ani conduce acest tract, cu ocaziunea fiecărui esamen a premiat cu câte o carte două și cu bani pe băieții cei mai buni, punându-le la inimă cultura și ear' cultura. Întorcându-se către cei prezenți ear' le da sfaturi spre a ține la neamul, religia și școala românească.

În comuna Uricani, când dl preot de acolo Nicolae Zugrav a esaminat din religie, am observat că pune întrebare la un băiat, care era în vestimente negre, ca să zică cele 10 porunci, dar' băiatul a început a roși și nici-decât nu voia a le zice, deși le știa foarte bine. Într'un târziu zice băiatul, că el fiind Jidov, nu le zice cu capul gol, ci să-l lase să-și pună pălăria pe cap, atunci le zice. Preotul i-a conces, și le-a zis până în fine bine. Români! să luați învățătură dela puilul acesta de Jidan, care deși umblă la școala românească, învață limba românească, dar' religia sa și naționalitatea sa nu o face de rușine, cum sunt unii dintre creștini noștri, că li-e rușine a se ține de obiceiurile strămoșești.

Jianul și participantul.

Ternova (Bănat).

În 17 Iunie a. c. s'a ținut esamenul în prezența dlui protopop Maxim Popovici împreună cu dl comisar Stefan Albu din Reșița-română, ca comisiune esaminătoare, începând la orele 8¹/₂, înainte de amiază,

Școlarii și școlărițele se arătau toți veseli.

S'au esaminat din toate obiectele, între cari și economia, dându-se răspunsuri bune și curagioase. Fiind vesel și dl protopop, a ținut o vorbire foarte frumoasă către prunci și oaspeți, arătând ce folos putem trage dela învățăturile din școală, să fim tari la credință în sfânta noastră biserică, să iubim biserică și școala noastră românească confesională, după aceea a mulțumit și dlui inv. Petru Dalea, zicând că s'a purtat bine, la acestea oaspeții au strigat să trăească! Învățătorul nostru pe școlarii cei buni după-ce au isprăvit cu școala îi îndeamnă a merge să învețe câte o măiestrie. Acum și avem un măiestru cojocar în comună și un al doilea e dus învățăcel să învețe timplăritul.

La acestea îi dă mână de ajutor și harnicul nostru preot Ioan Turnea. La stăruința învățătorului au învățat mulți și glasurile, ca să cânte la sfânta biserică.

Abon. 10048.

Veneția-inferioară.

Joi, în 7/20 Iunie a. c. s'a ținut esamenul cu elevii școlii noastre capitale din Veneția-inferioară. Cu durere trebuie să constatăm, că nici pe departe n'a satisfăcut acest esamen așteptărilor noastre.

Ne dedasem sub fostul vrednic dirigent Ioan Capătă, să ascultăm cu plăcere esamenul dela școala noastră. Și cu tot dreptul se pretinde aceasta dela toți învățătorii, cu atât mai virtos dela ai unei școale capitale.

Erau laudați elevii școlii noastre ori-unde continuau, dar' mai ales la Brașov, care lucru l-au recunoscut și domnii profesori de acolo. Astăzi mergem mersul racului. Căci un esamen mai nemulțumitor ca cel din anul acesta, nici că se putea.

În ce privește disciplina, elevii își făceau impresia, ca-și-când ai avea înainte copii de 6 ani, adunați la școală în prima zi. Dl comisar s'a văzut silit în câteva rînduri să-i disciplineze, făcându-i să se scoale și să ridice mâinile.

Elevii din clasa II. și III. nu erau de loc siguri în materialul propus, sau care ar fi trebuit propus. Însuși dl dir. actual la sfârșitul esamenului în vorbirea de încheiere a recunoscut, că nu a fost în stare să-și instrueze elevii cum cu tot dreptul s'ar pretinde, nici să-i disciplineze și a propus ca nici un elev să nu se premieze. Ca-și-când vina pentru sporul cel slab și purtarea cea rea, cum s'a exprimat dl director, ar purta-o elevii!?

Aici a ajuns școala capitală din loc, dela nivelul, unde era sub harnicul dir. I. Capătă. Dar' era lucru firesc să fie așa. Căci e lucru firesc, ca un om să nu poată îndeplini în același timp și cum se cade mai multe slujbe.

Actualul director nu are vreme să se intereseze de afacerile școlare, pentru-că dînsul îndeplinește și oficiul de postă al comunei și mai are și alte ocupațiuni. E drept, că în slujba de director al școlii se iscălește Martin Mateiu, ear' ca magistrul postal să subscrie *Mătē Mătē*, dar' asta încă tot nu-i poate da calificațiunea pentru două posturi atât de nepotrivite unul cu altul. Rămână dînsul ca învățător, pe cariera, pentru care s'a pregătit, și poporul nostru îi va fi recunoscător. Altmintrelea vom atrage în capul nostru blăstămul nepoților, vom ajunge acolo, că școala noastră, vrednică odată, se va nimici.

Aceste, cred a fi de lipsă, a le face cunoscute în interesul școlii și al poporului din Veneția-inferioară. x.

Batiz.

În 4 Iunie a. c. s'a ținut esamenul la școala noastră din Batiz, sub conducerea dlui protopop Tit V. Gheaja. Cu bucurie trebuie să constat, că pe lângă publicul numeros, au mai luat parte și următorii domnii: Petru Șinca, parochul local, Istvánfy Endre, not. cerc., Török János, vice-not., un învățător și Nicolae Părăian.

Din toate obiectele s'a dat răspunsuri bune și curagioase; cu deosebire a plăcut mult publicului declamările: »Românul nu pierde« și »O fată pe patul morții«, cari au fost foarte bine predate. Cântările încă au fost bine executate și toate naționale. Resultatul acestui esamen a fost strălucit, încât, cu drept cuvânt pot zice, că d-nul inv. Nicolau G. Iordan este pe deplin conștiu de chemarea sa, deși încă tânăr, așa, încât poate servi de model celorlalți învățători din tract. Sperăm, că d-nul inv. și de aici înainte va lucra tot cu același zel și abnegațiune, pentru a putea aduce și școala noastră la nivelul celorlalte școale din patrie, dorindu-i astfel vieață îndelungată pe cariera sa aleasă. La orele 1¹/₂ M. O. D. protopop încheie esamenul, prin o vorbire frumoasă, îndemnând elevii ca și de aici înainte să cerceteze școala regulat și să asculte de învățător. La aceasta răspunde On. Domn Petru Șinca, ca director școlar, mulțumind dlui protopop.

Ca premii s'au împărțit bani, donați din partea unui binefăcător al școlii, la mai mulți școlari diligenți.

I. Munteanu.

NĂSEUDENE.

„Asociațiunea” la Sibiu.

Dintre festivitățile ce se vor aranja cu prilegiul adunării generale a „Asociațiunii” din ăstan, mai mult promite petrecerea poporală, pentru care s’au și început deja pregătirile.

Apelul publicat de noi în unul din numerii trecuți ai „Foi Pop.”, a fost trimis la 75 preoți, învățători, notari și proprietari fruntași, cari — ca membri esteri ai comitetului aranjator — vor avea să dea ajutorul trebuincios pentru adunarea de obiecte de manufactură țărănească și să îngrijească, ca poporul să iee parte în număr cât mai mare la această festivitate. Nu dubităm un moment, că toți bărbații noștri fruntași vor da spriginul lor și vor participa și ei înșiși alături cu poporul, ca astfel petrecerea poporală să fie cât mai importantă, cât mai splendidă.

Apelul s’a trimis numai la 75 fruntași, de oare-ce nu se putea da comitetului aranjator o estensiune prea mare. Avem însă credința, că aceasta nu va împedea pe ceilalți fruntași a lucra alături cu membri esteri pentru buna reușită a petrecerii poporale.

În cele următoare dăm lista membrilor esteri ai comitetului aranjator al petrecerii poporale din 22 Septembrie a. c. st. n.:

1. *Alămor*: Simeon Alămorean, preot.
2. *Apoldul-de-jos*: Ioan Orăștean, preot.
3. *Armeni*: Moise Opriș, comerciant.
4. *Bradul*: Demetriu Clain, preot.
5. *Bungard*: Victor Mărginean, notar.
6. *Cacova*: Ioan Hanzu, învățător.
7. *Cornăjcl*: Vasile Crișan, notar.
8. *Cristian*: Nicolae Șurean, învățător.
9. *Fofeldea*: D. R. Cordescu, dir. emerit.
10. *Frâna*: Teofil Holerga, preot.

11. *Galeș*: Ioan Răchișan, învățător.
12. *Gârbova*: Romul Pop, preot.
13. *Gurariului*: Ioan Manta și Ioachim Muntean, preoți.
14. *Gusterița*: Ioan Stăngu, preot.
15. *Jina*: Dumitru Pamfiloiu, preot și Ioan Străulea, notar.
16. *Lancrēm*: Isidor Blaga și Avram Păcurar, preoți.
17. *Ludoș*: Ioan Cosma, notar.
18. *Marpod*: Florian Bologa, preot.
19. *Mercurea*: Nicolau Simulescu, dir. școlar.
20. *Mohu*: Victor Caraban, notar.
21. *Oena-Sibiului*: Isaia Henteș și Isaia Popa, preoți.
22. *Orlat*: Dionisie P. Decei, preot.
23. *Poiana*: Ilie Dobrota, preot, Ilie Georgescu, director școlar, Adam Micu, notar.
24. *Poplaca*: Aurel Milea, notar.
25. *Racovița*: Valeriu Florian, preot și Irimie Răduțu, notar.
26. *Rehău*: Nicolae Cărpenișan, preot și Gerasim Cărpenișan, notar.
27. *Rășinari*: Iosif Goga, preot. Dr. Alexandru Andresi, medic și Emilian Cioran, preot.
28. *Rod*: Dionisie Iuga, notar și Ioan Moga, preot.
29. *Roșia-săsească*: Pompilie Bânda, învățător.
30. *Rusciori*: Nicolae Sas, notar.
31. *Săcădate*: Constantin Prie, preot și Simeon Grădinar, notar.
32. *Săcel*: Valeriu Pop, notar și Aron Fluorș, preot.
33. *Sadu*: Constantin Popovici, notar și Dumitru Bunea, preot.
34. *Săsciori*: Ioan Halalau, notar și Stefan Morariu, învățător.
35. *Sebeșul-inferior*: Toma Doican, preot și Alexandru Neagoe, notar.
36. *Sebeșul-superior*: Ioan Mateiu, preot.

37. *Sebeșul-săseșc*: Zevedeiu Murășan, preot, Petru Opincariu, proprietar, Avram David, dir. școl.

38. *Șeica-mare*: Dr. Nicolae Racotă, medic.

39. *Seliște*: Nicolae Hențiu, notar, Ioan Banciu, comerciant și Dumitru Lăpdat, dir. școl.

40. *Sibiel*: Ioan Popescu, proprietar și Valeriu Popoviciu, preot.

41. *Sibiul*: Iosif Joandrea, proprietar și Toma Joandrea, învățător.

42. *Slimnic*: Clemente Nicula, preot.

43. *Șura-mare*: Nicolae Opriș, preot.

44. *Șura-mică*: Aron Mihuleș, preot.

45. *Tălmăcel*: George Comșa, notar.

46. *Tilișca*: Valeriu Milea, notar și Petru Iuga sen., preot.

47. *Topârcea*: Nicolae Hudișan, primar și Iacob Manoil, notar.

48. *Vale*: Sabin Savu, notar și George Itu, preot.

49. *Veștem*: Ieronim Spornic, notar și Teodor Stoia, inv.-dirig.

Povețe despre hrana țăranilor.

V.

Mămăliga și pâinea.

Măncarea de căpetenie este mămăliga, care o mâncăm în vreme de dulce (de fruct) și de post, împreună cu alte mâncări calde și reci sau chiar goală. Unii săteni mănâncă și pâne.

Mămăliga se face din făină de porumb (cucuruz), în unele locuri se mănâncă mămăligă de meiu, de orz, de hrișcă; cea de orz este foarte hrănitoare, cea din meiu și de hrișcă este hrănitoare, are însă mai puțină putere decât cea din mălaiu (cucuruz sau păpușoiu).

Pentru-ca mămăliga să fie hrănitoare, trebuie să fie făcută din mălaiu sănătos, bine fert. Porumbul (păpușoiul) trebuie să se samene de timpuriu, pentru-ca să aibă vreme a se coace, să se culeagă după-ce a fost bine copt, înaintea începerii ploilor de toamnă, și să se așeze bine uscat, și nu ud, în hambare ori coșare, însă să fie apărat contra ploii. În anii răi, ploioși, când porumbul nu poate scăpa de stricăciune, să se usuce la soare sau în cuptor, înainte de a se pune în hambar (pătul, coșar). Pătulele și coșarele, în care păstrăm porumbul, să nu fie prea largi, căci atunci nu le străbate aerul și porumbul muzește. Pătulele și coșarele să fie mult ridicate dela pământ, pentru-ca umezeala să nu ajungă la porumb.

La munte, în locuri unde porumbul (păpușoiul) nu se coace în toți anii, este de trebuință, ca în locul lui să se facă fân ori să se lase vitele să pășuneze și țăranii vor fi mai folosiți.

Porumbul bătut, adică boabele de porumb întregi luate după știulete (tulei), se păstrează mai bine decât grăunțele de porumb măcinate și făcute mălaiu (făină de păpușoiu); de aceea nu trebuie să se macine deodată o cățătime prea mare de porumb, ci numai atât cât ne trebuie pentru cel mult câte o lună, și făina de porumb (mălaiul) să se ție la un loc uscat, pentru-ca să nu se strice. Mălaiul se încinge și muzește dacă se păstrează la un loc necurat sau umed. Făina făcută din porumb bolnav de mălură ori de tăciune, sau din porumb încins, mu-

oigăit, putred, precum și mălaiul făcut chiar din porumb sănătos și stricat după măcinare, produce pelagra (jupuiala, părleala, pecinginea rea, leprica). Mămăliga făcută din porumb ori mălaiu stricat este amară și are un miros neplăcut. Ne mai poate vătoma mâncarea de mămăligă crudă, care n'a fost bine feartă.

Un morar înțelept nu primește la moară porumb mucezit, fiindcă îi strică petrele de moară.

Din făină de porumb (din mălaiu) se face mămăligă virtoasă, mămăligă subțire, sau terciu, păsat sau terciu din făină măcinată mai mare și feartă cu lapte, turtă în spuză, mălaiu în țest, turtă coaptă în țest, mălaiu cu brânză, mălaiu în tavă și jumeri cu lapte acru, cocoloș (bulz) sau brânză învăluită în mămăligă și coaptă pe cărbuni. Mămăliga mai poate fi pripită sau feartă mult. Cea pripită, la care se pune făina în apa ferbinte puțin câte puțin, este feartă deopotrivă în toate părțile ei, dar' nu este mult feartă; pe când la mămăliga feartă timp îndelungat se pune făina toată deodată și se ferbe mult; cu toate astea, unele părți pot rămâne neatînse de apa clocotindă și se pot face cocoloașe, dacă acela care o gătește nu știe să o mestece bine.

Mămăliga bine feartă se mistuește mai bine decât mălaiul sau turta, făcută din făină de porumb cu apă și sare, coaptă repede sub țest (capac de fer), fiindcă obișnuit se coace numai pe suprafață, nu însă și la mijloc, în intrul turtei.

Sătenii cu dare de mână mănâncă mămăliga cu carne, paseri, pește, unt, brânză, lapte, ouă, mai ales în sărbători; ear' cei săraci, cu ceapă și sare, cu usturoiu verde, cu praz, cu udătură de mujdeiu de usturoiu, de chisăliță de prune verzi ori uscate, de magiun (miere) de prune, de terciu, care-i dă gust; se mai mănâncă mămăliga cu poșircă, adică cu terciul rămas din prunele ferte la facerea țuicii și cu drojdi de vin, cari nu sînt sănătoase. Mămăliga chiar goală este hrănitore, dacă este gătită din făină de porumb (de păpușoiu) sănătoasă, neîncinsă, nestricată, care a fost păstrată într'un loc uscat; dar' pentru-

ca să rămânem sănătoși, trebuie să mai schimbăm mâncarea, să nu mâncăm în toate zilele unul și același lucru.

Mămăliga se mănâncă și prăjită pe cărbuni, ceea-ce îi dă un gust plăcut. Păpara se face din felii de mămăligă, printre cari se pune brânză, se așează în tigaie, se pune unt proaspăt și se coace acoperită cu capac.

Pânea și jimbla se fac din făină de grâu (pâne albă), pe alocurea din făină de sêcară, sau din făină de grâu amestecată cu mălaiu (cu făină de păpușoiu). Jimbla și pânea făcută din făină de grâu este mai albă, pânea de sêcară are fața mai închisă. Pentru-ca pânea să fie hrănitore, trebuie să fie făcută din grâne sănătoase, din făină bună care n'a fost stricată fiind ținută într'un loc murdar, umed. Făina se amestecă cu apă și cu sare, se frământă bine și i-se adaogă puțin aluat (maia, cocă dospită) ori drojdi de vin ori de bere, pentru-ca să se dospescă, să crească, și după-ce aluatul a crescut, se fac dintr'insul pâni cari se coc în cuptor bine încălzit. Dacă coca s'a dospit prea multă vreme sau dacă aluatul (maiaua) a fost prea vechiu, atunci pânea devine acră; dacă cuptorul n'a fost destul încălzit, sau dacă pânea a stat puțin în cuptor, atunci ea nu se coace bine și rămâne aposă. Pânea trebuie să fie bine dospită (crescută), bine coaptă, dulce și ușoară. Pânea nedospită, azima, se mistuește greu ca și covrigii.

Lipia este pâne turtită, puțin crescută, coaptă obișnuit în țest. Grâul fert pentru colivă, care se mănâncă la praznice, este hrănitore.

VI.

Hrănirea copiilor mici.

Femeia însărcinată se nu muncească greu și se se hrănească bine, pentru-ca să fie în stare a alăpta copilul; femeia care în vremea sarcinii, pe lângă o lucrare obositoare este și rău hrănită, poate să peardă laptele de timpuriu, când copilul mai are trebuință de țiftă.

Femeia leuză poate mânca lapte dulce, lapte acru, lapte bătut, ciorbă de pasere sau de vacă, după două ciasuri

dela naștere, dacă n'are nici fiori de frig nici căldură, ea poate să mănânce, afară de lăpturi, câte un ou ori altă mâncare ușoară; după-ce au trecut 10 zile dela naștere, dacă nu este bolnavă, ea se poate hrăni după obiceiul ei de mai nainte; este însă de trebuință ca mâncarea femeii care alăptează copil, să fie pe cât se poate de hrănitore, ca ea să mănânce lăpturi, brânză, carne, pasari, pește, ouă, fasole sleită, mazore bătută, ciorbă de lintă, cartofi. Rachiul să nu bea și să nu se apuce de lucrări grele.

Laptele mamei este singura hrană bună pentru copil; până la împlinirea lunii a șesea, copilul se nu primească nici o altă mâncare, afară dacă mama, neavând lapte destul, este silită să dea copilului, pe lângă țiftă și lapte de vacă ori de capră. După esirea celor dintâi doi dinți, se poate da copilului, pe lângă țiftă și lapte de vacă ori de capră, de oaie, amestecat cu puțină apă feartă, apoi și supă de carne ori de pasere, mai târziu ouă cu zamă, puțină pâne, puțină mămăligă cu lapte fert. După fiecare alăptare, femeia să-și spele și să șteargă sfircurile țifei cu o cârpă curată și moale, pentru-ca să preîntîmpine crepăturile lor dureroase.

Dacă dăm copilului lapte de vacă cu sticla sugătoare (biberon), trebuie să îngrijim ca acea sticlă să se spele de mai multe-ori pe zi cu leșie făcută din cenușe și apoi cu apă. În nici un caz să nu se dea copilului o sugătoare de tulpan, de cârpă umplută cu zahăr și cu pâne sau cu pesmeți, sau cu altă umplătură; astfel de sugătoare strică stomachul copilului și provoacă boală de gură.

Când este peste puțină a se hrăni copilul de cătră mamă-sa, când ea suferă de o boală mai lungă care o slăbește mult, sau care face să dispară laptele, ori-când se îmbolnăvesc sfircurile țitelor, copilul se încredințează unei alte femei, care are lapte, și numai atunci, când nu găsim o asemenea femeie, copilul se hrănește cu lapte de vacă ori de capră, fert, la început amestecat cu o parte apă feartă; dela a treia lună, cu două părți lapte și o parte apă feartă și dela a șesea lună cu lapte curat.

De ce are șoarecele ochii gogonați?

— Din popor. —

Ci-că un șoarece ar fi stat odată sub o tufă cu ghinde. Așa, stând el sub tufă, se întâmplă să cadă o ghinde și-l lovi în cap. Țiști! bietul șoarece, tulind-o la fugă. Fugia șoarecele de-i scăpărau picioarele, când în cale se întâlnește cu niște ouă. Ce-i, cumetre șoarece, îl întreabă ele?

Vin Turci
Cu măciuci,
Și-mi dau în cap,
Peste cap,
Curge sânge roșior
Ca pusederea de fuior!*)

Mergem, și noi cu tine zis-au ouăle.
Aideți, răspunsu-le-a șoarecele. Merg cu toții ce merg.

*) Pusederea de fuior, rămășița bătoasă ce cade sub meliță dela căneapă sau in.

Cale lungă
Să le-ajungă.

Și fugiau de scăpăra pământul; dar' șoarecele moarte-și făcea de fugă, când hop că se întâlnesc cu o pisică. Ce-i cumetre șoarece, îl întreabă pisica? Ce să fie, cumetriță dragă:

Vin Turci
Cu măciuci,
Și-mi dau în cap,
Peste cap,
Curge sânge roșior
Ca pusederea pe fuior!

Merg și eu? Aide! Merg ei ce merg și fugeau de rupeau pământul, dar' tot șoarecele înainte și mâța după el și ouăle cât coala. Se întâlnesc în drumu-le cu un rac.

— Ce-i, cumetre șoarece? Ce să fie, dragă răcușor:

Vin Turci
Cu măciuci,
Și-mi dau în cap,
Peste cap,
Curge sânge roșior
Ca pusederea de fuior!

Merg și eu? Aide! — dacă vrei.

Mai fug ei nițel, când eată că se întâlnesc cu o găscă.

— Ce-i, cumetre șoarece? Ce să fie, găscă găgăită:

Țiugă tutuiană
Care cântă
Noaptea pe poiană!
— Vin Turci
Cu măciuci,
Și-mi dau în cap
Peste cap,
Curge sânge roșior
Ca pusederea de fuior!

Merg și eu să vă țiu de urit? Aide, dar' mai repede că ne omoară Turcii!

Găscă o ia la fugă, mai în sbor, mai pe jos și fug cu toții nu glumă, până dau de un bōrdeiu. Dau busnă în lăuntru și de frica Turcilor caută fiecare să se ascundă în câte un colțisor.

Așa racul se vîră într'un hărdău cu apă; pisica fuge sub pat, găscă sboară pe sobă și

Obicînit copilul se înțarcă când a împlinit un an. Să nu se înțarce copilul deodată și repede, ci să se pregătească cu încetul pentru schimbarea hranei, dându-i-se pe lângă țifă, alte mâncări ușoare, precum lapte de vacă, supă, ou fert cu zamă, gris fert cu lapte, pâne, puțină mămăligă cu lapte, puțin caș dulce. După înțarcare, hrana de oăpetenie a copilului să fie tot lăpturi și să nu 'i-se dea poame (fructe), legume crude, murături, mâncări grele de post. Urdinarea (trăpetul) și vîrsătura copilor mici provin obicînit din mîncarea de lucruri, cari nu le poate mistui stomachul lor.

Dacă copilul are sete, să 'i-se dea apă curată; copiii n'au trebuință de vin; toate beuturile spirituoase, mai ales înșă rachiul, le sînt vătămătoare.

(Va urma).

PARTEA ECONOMICĂ.

Pășunatul vitelor.

Dacă ne uităm pe unele locuri pe ste câmpurile economilor noștri, vedem că acele din an în an se tot strîmtează cu privire la pășunatul vitelor. O parte însemnată din fînațele naturale, cari mai nainte serviau cu un bun pășunat peste vară, ear' când erau în apêrat produceau un bun nutreț peste iarnă, astăzi sînt prefăcute în locuri arătoare. Când ar fi înșă, oa acestea locuri arătoare să fie cultivate cu plante de nutreț, tot ar mai fi rînd și seamă, căci acele ar mai suplini încâtva nutrețul de peste vară și iarnă, dar' acele sînt sēmēnate mai cu seamă cu bucate.

Astfel imputîndu-se pășunatul de peste vară și nutrețul de peste iarnă al vitelor, urmează foarte natural, ca treptat să se imputîneze și numărul vitelor, ear' imputîndu-se aceasta să scadă și puterea roditoare a pămîntului fiindcă acesta nu se mai poate lucra și gunoi cum se cade.

Împrejurarea aceea, că pășunatul și nutrețul vitelor se imputînează, pe cele mai multe locuri vîzînd cu ochii,

ouele sar în foc. Șoarecele rămîne pe urmă, și dă din colț în colț, că n'are unde să se bage.

Unde să fugă el, unde să se pitească?

Se duce la hîrdăul cu apă, îl apucă racul de nas; se duce să s'ascundă sub pat, îl sgărie pisică. Se suie pe sobă, găscaunl îl ciocnește; fugă să se ascundă la vatra focului, ouele plesnesc, îl stropesc și 'i gogonează ochii.

Și de atunci bietul șoarece e cu ochii gogonați!

Din Clorăști—R. Sărat. Christea N. Tapu.

Spovada Țiganului.

Preotul. Când te-ai spovedit, măi Țigane?

Țiganul. Când aveau iepurii carne.

Preotul. La biserică când ai fost?

Țiganul. Când aveam popă d'a nost.

a dat de cugetat multor economiști, cari în cele din urmă s'au convins, că starea actuală nu mai poate dăinui, oi economii vrînd-nevrînd, vor trebui sau să cultive mai multe plante de nutreț, sau pe unde sînt păduri mai mari să se lăzuiască o parte din acestea și să se prefacă în pășunaturi și în fînațe naturale.

Pășunaturile din ogoare nu mai corîspund astăzi unei economii raționale de vite nici din acea cauză, pentru-că deoparte sînt prea strîmte, de altă parte, pentru-că și așa strîmte cum sînt dela un timp când se face ogorul, locurile arătoare se ară și astfel și puțină iarbă, ce a mai fost pe acelea se întoarce cu plugul sub brazde.

Împrejurarea aceea, că pe ici-colea economii au mai rupt cu sistemul celor trei câmpuri și mai lasă câte-o parte a câmpului în tot anul în apêrat, unde apoi se cultivă plante de nutreț, napi și altele, nu este mulțumitoare, de oarece crescîndu-se acelea într'o mîsură prea mică sau se consumă peste vară, sau că numai o cantitate de tot mică mai ajunge și până iarna.

Unele comune și așa cu câmpul necomasat, vîzînd lipsa pășunatului din ogoare s'au înțeles și au sēmēnat ogorul întreg cu plante de nutreț, în decurs de câte doi-trei ani, ear' după trecerea acestui timp, le-au sēmēnat alți doi-trei ani în câmpul sēmēnaturilor de primăvară și mai pe urmă în a celor de toamnă. Și rezultatul, la care au ajuns prin această schimbare, a fost foarte mulțumitor, pentru-că deoparte s'a mai îmbunătățit și pămîntul, de altă parte, pentru-că chiar și creșterea vitelor a luat un avînt mai puternic.

Creșterea vitelor a luat avînt prin aceea, că economii au început a țînē un soi mai bun și mai prețios de vite, cari fiind nutrite și peste vară în grajd, au putut să dea atîta lapte mai mult, cât și lucrul să-l poată suporta mai cu succes.

Dar' pășunatul vitelor nu este regulat, nici cu privire la soiul vitelor, ce pasc pe acela. Astfel ni-se dă prilej să vedem pe unele locuri, că adese-ori chiar boii și celelalte vite cornute mai mari pasc alătura cu oile și porcii. Pe când

Preotul. Iubit-ai pe tatăl tîu?

Țiganul. În toată ziua cu un măcău.

Preotul. Dar' pe iubita mamă-ta?

Țiganul. Până-cînd se văita.

Preotul. Furat-ai dela cineva?

Țiganul. Da, și dela dumneata.

Preotul. Îți voi da un canon mare.

Țiganul. Numai să-mi dai și de mîncare.

Preotul. Vei posti patru zile ca să capeți mîntuire.

Țiganul. Postesc și o săptămîna cu pâne și cu slînină.

Preotul. Făgăduiești, că rău nu vei mai face?

Țiganul. Făgăduiesc, numai lumea să-mi dea pace.

se știe, că pe unde pasc aceste două soiuri de animale, vitele cornute stau să piară de foame; deoparte, pentru-că oile rup iarba până în rădăcină, de altă parte, pentru-că porcii, cu deosebire primăvara și pe timp ploios, rămă și întorc fînațele așa de tare, încât nimiceau cu desvîrșire iarba de pe acelea.

Pășunatul vitelor ar trebui deci regulat astfel, ca cele mai mari să pască la un loc, ear' cele mai mîrunte într'alt loc. Vitele să nu se lase peste tot pășunatul deodată, ci numai treptat cu postate, cum se mai zice. Pășunatul ar trebui mai departe sortat astfel, ca cel mai bun să se păstreze pentru vitele de lucru, ear' cel mai puțin bun pentru vitele sterpe și oi.

Pășunatul vitelor ar mai trebui ales chiar și cu privire la soiul ierburilor, și anume, ca vitele cornute și oile să nu prea pască pe rovine și bălți, pe unde crește și se desvoaltă cucuta de apă și alte ierburi rele, pe cari mîncîndu-le la olaltă cu alte ierburi, odată se pot umfla să crepe.

Pentru pășunatul vitelor se mai recere, ca și păstorii respectivi să aibă oare-cari cunoștință atît despre natura vitelor, cât și a ierburilor de pe pășunat, ca în cas de lipsă să poată ajuta și celor dintăiu și celor de al doilea. Vitelor să le știe ajuta prin aceea, ca să le înțepe și preumbe, ear' ierburilor să le știe ajuta prin un păscut corîspunzător.

Spre scopul acesta ar trebui, ca vitele pe timpul umed să nu se țînă prea grămădă la un loc, căci prin aceea se prea calcă pășunatul. Tot așa ar trebui ales un loc mai sterp de iarbă, unde să zacă vitele și la ameazi și peste noapte, dacă cumva dorm și peste noapte în câmp.

Cu privire la durmitul de peste noapte în câmp, cam de regulă se aleg locurile arătoare, cari prin acela se și gunoesc totodată.

Dacă pășunatul este destul de bogat în iarbă, atunci vitele trebuie lăsate pe acela numai până se satură și după aceea se scot afară, de oare-ce lăsîndu-se în continuu pe acela se prea imbalagă și apoi este cunoscut, că vitele cornute nu mai prea pasc în gunoitură. Pășunaturile mai bogate în iarbă trebuie cruțate pentru vitele de lucru, și anume pe când cad lucrurile cele mai grele: ogorul, întorsul, căratul bucatelor ș. a.

Cu privire la pășunaturile din pădure, trebuie să observăm aceea, ca vitele mai greoaie să nu se mine pe coastele și vîrfurile dealurilor și munților prea țepiși, căci de pe acelea ușor se pot surpa sau altcum primejdul, ci mai pe la poale prin văile și poienile deschise.

De altcum năcazul a învățat pe om că ce fel de vite să țînă și crească, și anume: la șes de cele mai mari, pe coastele munților de cele mai mîrunte (măcanești), ear' pe vîrfurile acelor oi și capre, cari sînt foarte sprintene și ușoare.

Ioan Georgescu.

Tragănul la cai.

Tragănul este o boală, pe care o capătă mai cu seamă caii de 2—4 ani. Ea e un fel de catar (troagnă, troaină) a tuturor pelișelor mucoase dela cap. Boala începe mai totdeauna cu friguri, animalul se arată fără de voce, pofta de mâncare lipsește de obicei, capul și gâtul și-l ține întins. Din nasul cu pelișa mucoasă înroșită curge la început o zeamă apătoasă, care se face mai târziu băloasă și chiar puroioasă. Dacă se desvoaltă rău boala, se arată în capul gâtului și înainte între fălci niște umflături, cari sparg de regulă. Îndată-ce au spart, a trecut primejdia cea mare. Se întâmplă însă une-ori de întreaga pelișă din nas se umple cu nodulețe, cari puroiează mai târziu. În cazul acesta se întâmplă une-ori de mor caili.

Causa boalei e molipsirea, care e legată însă și de răceală.

Caii bolnavi trebuie ținuți într'un grajd de aerisit, sbicit, — fără curent și cu așternut uscat. Nutrețul se fie ușor de mistuit și dat în formă de cir. Cel mai bun nutreț sînt țărițele, turta de in și indeosebi morcovii (murele). Calul, care e greu bolnav, trebuie separat de ceilalți, căci e constatat, că boala e molipsitoare. Bun leac e și jneapănul, care se folosește în două feluri: mestecăm boanele zdrobite printre țărițe, ear' din virfurile verzi ale jneapănului facem o zamă, pe care o turnăm cât mai ferbinte peste celalalt nutreț. Când n'ar sparge umflăturile singure, le legăm cu cărpa muiată în apă ferbinte ca să se imoale.

Când umflăturile gâlcilor sînt tari și nedureroase, ear' din nări curg bale, poate fi vorba de mucoare (muci). Fiind asta o boală foarte primejdioasă și pentru oameni, trebuie chemat veterinarul (doctorul de vite).

O carte bună.

În editura W. Krafft în Sibiu a apărut >Drepturile și datorințele învățătorilor confesionali români<, de învățătorul P. Conda. Prețul de boltă e de cor. 350. Se poate procura dela toate librăriile.

Causa nemulțumirii și conflictului, ce adesea se ivește între învățător și autoritățile școlare, în cele mai multe cazuri nu e alta decât necunoașterea drepturilor și datorințelor, — atât din partea învățătorilor, cât și a autorităților școlare. Învățătorii mai vechi se mai știu orienta în unele afaceri pe baza experienței, cei noi sînt aproape cu totul neorientați asupra datorințelor, și mai ales asupra drepturilor, ce le compet. Cartea domnului Conda e merită a pune capăt acestor triste stări de lucruri, dând indigetirile cele mai de lipsă în toate afacerile ce privesc pe învățători, pe scaunele școl. și pe inspectorii de școale confesionale.

Recomandăm această carte tuturor învățătorilor conștii de chemarea lor, căci ea nu e iertat să li sească de pe masa nici unui învățător. Îndeosebi recomandăm cartea aceasta și dlor preoți și senatelor școlare, ca să o procure din fondurile școlare ori bisericesti pe seama bibliotecilor parohiale și școlare, căci mare e folosul, ce-l vor obține, avându-o totdeauna la îndemână.

SFATURI.

Păstrarea lemnului în pământ.
Stilpii implântați în pământ se apără de putrezire în modul următor: aproape de locul, unde ajunge suprafața pământului, sfredelim pieziș de sus în jos o gaură largă de 1 cm., pe care o umplem cu carbolineum și o aștupăm cu un dop de lemn. După-cum va fi și lemnul, carbolineul trece în el în 2—3 zile; umplînd atunci gaura din nou, continuăm în felul acesta până-când lemnul nu mai e nici după 8 zile în stare să bee fluiditatea aceasta. Carbolineul nu lasă să intre apa în lemn, pe care-l păstrează pentru timp nemărginit. La tot cazul mijlocul acesta e mai bun ca ungerea pe din afară a lemnului.

Contra căderii părului recomandă un medic următoarea cură: Frecăm capul cu săpun alb 10—15 minute și-l spălăm apoi cu apă caldă, care se fie din zi în zi tot mai rece. După asta îl spălăm cu o soluțiune de sublimat, compusă din 1/2 gr. sublimat, 150 gr. apă, 50 gr. glițerină și 50 gr. apă de Colonia. Îl frecăm apoi cu o soluțiune de naftol, compusă din 200 gr. spirt curat și 1/4 gr. naftol, pe urmă îl ungem până la piele cu o amestecătură de 2 gr. acid de salicil, 3 gr. tinctură de Benzoe și 100 gr. ulei de mandule. Cura aceasta o urmăm mai multe săptămâni de-arîndul în fiecare zi și e bine ca și după-aceea să ne mai ținem de ea câteva luni, frecând capul de 2 ori pe săptămână în felul arătat.

Cum să apărăm curechiul contra omidelor. Unul dintre mijloacele cele mai însemnate pentru scutirea curechiului contra omidelor este: stîrpirea ouălor acestora.

Fluturele de varză își așează ouăle, începînd de pe la mijlocul lui Maiu, în mici grămăjoare pe partea din jos a foilor plantelor noastre de grădină. Ouăle au culoare galbină. Stîrpirea se întâmplă prin trecerea pe rînd dela legumă la legumă și turtînd, atât ouăle cât și micile omide cari s'ar fi ivit, cu ajutorul unei hârtii. Hârtia n'are altă menire, decât scutirea mîinii contra necurăteniei. În Iulie se arată a doua generație, adică al doilea rînd de fluturi, cari depun și ei ouăle, de astădată însă numai pe frunzele curechiului. Dacă nimicirea ouălor din prima generație a fost de dorit, nimicirea ouălor din a doua generație, adică din Iulie, este neapărat trebuincioasă, ca cel mai bun mijloc contra stîrpirii omidelor și în urmărire pentru încungiurarea pagubelor ce ele ar pricinui.

Cine așadar' în Iulie, din 4 în 4 zile, merge dela fir la fir de curechiu strivînd ouăle, nu va fi silit mai târziu să culeagă cu zilele de cap omidele reslățite de-arîndul pe toate frunzele curechiului și adesea nici chiar cu chipul acesta să nu fie în stare a-și mîntui curechiul de acești dușmani primejdioși.

Știri economice.

Meseriașii de pe moșii. Ministrul de comerț a hotărît, că meseriașii angajați la moșii mari ca ferari, butnari etc. nu trebuie să scoată concesiune, dacă nu lucră și pentru alții.

Recolta din România în anul acesta. Raportul ministrului de domenii comunică în privința aceasta următoarele:

Asupra culturilor făcute în anul agricol curent, nu cunoaștem până acum decât evaluările provisorii ale întinderii sîmînăturilor din toamna anului 1900. Tot ca evaluățiune aproximativă putem aprecia, că întinderea sîmînăturilor de grâu va cuprinde anul acesta, împreună cu cel din primăvară, o suprafață de 1,600.000 hectare, ear' porumbul 2,100.000 hectare.

Recolta grâului, după științele primite din județe, promite a fi foarte bună. Luând de basă recoltele cele mai bune din anii trecuți, s'ar pute evalua producțiunea totală a țării la circa 27 milioane hectolitri, dacă timpul favorabil de până acum va continua până la strînsul recoltei.

În privința producției porumbului nu putem până acum face nici o evaluățiune, fiind prea de timpuriu.

Anul trecut recolta porumbului din țeară s'a ridicat în total la 29,860.000 hectolitri. Scăzînd din această producțiune cantitatea necesară pentru hrană, sîmînță și întrebuintare industrială, în cursul unui an, care se poate evalua la 16,430.000 hectolitri porumb, rămîne 13,430.000 pentru esport. Din această sumă s'a esportat, în timpul de la 1 Noembrie 1900 până la 1 Maiu 1901, o cantitate de 421,481.677 chlgr., după-cum comunică ministerul de finanțe. Această cantitate reprezintă 5,520.000 hectolitri à 76.4 chlgr. hectolitru; s'a determinat această greutate după calculele făcute asupra transacțiunilor urmate în porturi dela 1 Ianuarie până la 1 Aprilie a. c.

Resultă deci, că la 1 Maiu 1901 cantitatea de porumb disponibilă pentru esport era de 7,910.000 hectolitri.

Replătirea vadiului trebuie făcută în cel mult 4 săptămâni socotite dela ziua pertractării ofertelor.

La tîrgul de vite din Cluj s'au vîndut 1392 vite cornute, 314 cai, 478 porci.

Ștergerea casselor comitatense. După primirea noului proiect de lege care va fi înaintat de Széll dietei, întreaga administrare a banilor comitatensi va trece la perceptoratele reg.

Esportul nostru de făină. În primul pătrar al acestui an s'au esportat din Ungaria 251.459 măji m. de făină, dintre cari 119.453 în Anglia.

Rapița în România. Recolta rapiței din anul acesta este satisfăcătoare în cele mai multe județe ale țării.

CRONICĂ.

Nou paroch în Panciova. Duminecă, în 16 Iunie st. n. a fost instalarea noului paroch al Panciovei, pâr. *Iancu Cerbu*. Instalarea a fost săvârșită de dl protopresbiter *Trifon Miclea*, care în calde cuvinte a accentuat meritele fostului administrator, pâr. *Stroca*, și menirea noului paroch în situația actuală. Dl *Stroca* mulțumește poporenilor pentru spriginul dat în conducerea afacerilor bisericesti, relevând îndeosebi activitatea ce trebuie desfășurată în Panciova pentru dezvoltarea limbii, culturii și sentimentului național românesc, și contra zădărniceiri influenței sârbești. Dl *Cerbu* într-o lungă vorbire a dezvoltat programul activității sale viitoare, promițând solemn, că numai intereselor poporului român își va sacrifica întreagă viața sa.

Pictorul Nicolae Bran, distinsul nostru compatriot, autorul celebrului tablou național *»Peneș Curcanul«*, care de câțiva ani petrece timpul de vară în regiunea Brașovului, pentru a lua schițe originale din ținuturile romantice ale Ardealului și ale poporului nostru de aici, — va espune Duminecă la școala de bele-arte din București un nou tablou al său, care reprezintă o *ședință a curții cu jurați*, pe când se judeca procesul complotului bulgăresc.

Generalul Beck, șeful statului-major austriac, a fost zilele acestea și în Sibiiu. El a umblat prin Transilvania întreagă, a fost — după — cum am spus — chiar și la Sinaia, unde ca oaspe al Regelui român a ținut o vorbire, în care a lăudat vitejia soldatului român dovedită mai în urmă și la Plevna. Călătoria aceasta prin Transilvania a făcut-o, zice-se, în vederea marilor manevre, cari se vor ține în anul 1902 înspre granița Moldovei. De pe timpul, când era oficer în Sibiiu, înainte cu 24 ani, se povestește următoarea anecdotă: Într-o Duminecă s'a dus la Seliște, ca să vadă frumoasele jocuri naționale românești. Între jucători vede și un soldat, pe care-l întreabă dela ce regiment e. Soldatul răspunde: »Regiment țvai saini caisini conini hohaihai irțirțog cal făr' de neamț«, în loc să zică »Regiment zwei seiner kaiserlichen königlichen Hoheit Erzherzog Karl Ferdinand«. Generalul Beck, care știe românește, a ris una bună și l-a dăruit cu 5 florini, ca să facă cinste la fete.

Esposiție industrială în Sebeșul-săsesc *Reuniunea meseriașilor și comercianților din Sebeș »Andreiana«* proiectează aranjarea unei esposițiuni profesionale și industriale de casă în Sebeșul-săsesc.

Vor espune învățăceii, sodalii, măiestrii și țeranii din Sebeș și jur. Pot să espună și măiestrii și sodalii din alte părți, ceea-ce fără îndoială ar contribui la o mai bună reușită a esposițiunii.

Ziua deschiderii esposițiunii e fixată pe 29 Iunie st. v., ziua de Sânt-Petru. *Premiile și diplomele* se vor împărți la încheiere, care va urma circa la două săptămâni.

Obiectele din afară se primesc și sunt a se trimite la adresa reuniunii cel mult până la 27 Iunie v.

Detailuri se vor publica ulterior.

300 de oameni inecați. Se depeșează din Roanoke, un oraș în Virginia, că la Pocahontas în urma ruperii unor zăgazuri s'au înecat 300 de oameni. Apa a rupt cu sine case întregi și a spălat linia ferată pe o distanță de 25—30 de miluri.

Poporațiunea marilor puteri. În 6 state mari din Europa s'a făcut în timpul din urmă conscripția locuitorilor. Pe baza datelor dobândite marele statistician francez, *Bertillon*, a compus o interesantă statistică, din care se vede, că de 50 de ani încoace marile puteri ale Europei au arătat următorul spor în numărul locuitorilor:

	1850	1900	Sporul
Austro-Ungaria	30,727.000	45.107.000	14.380.000
Germania	35.397.000	56.345.000	20.948.000
Rusia și Finlanda	66.714.000	128.896.000	62.182.000
Anglia	27.389.000	41.481.000	14.115.000
Francia	35.260.000	38.600.000	3.340.000
Italia	23.617.000	32.440.000	8.132.000

Foc. În comuna Folt de lângă Orăștie a izbucnit în 20 c. un foc iscat din cauza unui copil, care s'a jucat cu lemnușe (cătrănițe, chibrite). Fiind un vânt puternic, focul s'a răspândit curând, arzând 35 de case, vite și bucate. La stingerea focului au ajutat mult și 2 comande de câte 50 de feciori din regimentele nr. 63 și 64, cari abia au isbutit a stinge focul de cătră ziuă. Paguba se urcă la vre-o 30.000 fl. *Asigaruși au fost toarte pușini.*

Urșii s'au arătat pe Măgura-Cisnădiei (lângă Sibiiu) în noaptea de Duminecă spre Luni au atacat niște cai pe cari i-au încolțit rău.

Căzaci și curățenia. Din Petersburg se scrie, că ministrul de războiu a dat poruncă tuturor hatmanilor căzacești, să facă la toate stațiunile, unde sânt Căzaci, scalde. Căzacul e cel mai mare dușman al curățeniei și un proverb al lui zice: »Ursul nu se spală, nu se pieptenă și tot li-e frică de el«. Mulți nu s'au scaldat de când i-a scaldat moașa. Între Căzaci dela Don au fost în anul 1900 59 de mii cu boale de piele provenite din necurătenie.

Feriți-vă! Niște Români din Reva-Satu-nou (Bănat) s'au vândut recolta de pe câmp Jidanului Löwy, de bună-seamă pe un preț de nimic și obligându-se, că dacă nu vor putea da bucatele, să i-le plătească ei după-cum va fi prețul în Panciova. Venindu-le mintea cea de pe urmă a Românului, s'au plâns la tribunalul din Biserica-albă, care a condamnat pe Jidan pentru cămătărie la 14 zile închisoare și 900 cor. în bani. Tabla reg. și Curia a nimicit această sentență, așa că neprevăzătorii Români vor rămâne de pagubă. *Feriți-vă!*

O rupere de nori colosală a fost ieri la Blaj, la 4^{1/2} ore p. m. La 4 ore 45 m. a început apoi a bate ghiața (ca ouăle de porumb), care a ținut 10 minute.

Milionari români în Transvaal. Revista franceză »L'illustration« publică în numărul seu din urmă o ilustrație reprezentând redeschiderea solemnă, în prezența generalisimului Kitchener, a unor mine de aur din Johannesburg. Sărbarea redeschiderii a fost presidată de d-nii George și L. Albu, directorii și proprietarii de mine. Lumea se întreabă, cine sânt d-nii G. și L. Albu? Sânt doi frați români din Galați, cari încă din 1875 au plecat din Galați la Alexandria, apoi în Indii și în Anglita, și dela 1883 se află în Transvaal, unde prin muncă au devenit proprietarii a două mine din cele mai mari. Amândoi sânt arhimilionari.

Comitetul macedonean. Judecătoria a sistat cerocetarea în contra a 6 membri ai comitetului macedonean și i-a pus în libertate. Dimpună cu Saraff mai sânt arestați numai trei membri ai comitetului macedonean.

Judecata poporului. În Bánhegyes (Crișana) au venit săptămâna trecută 2 domni (?), cari ziceau că sânt ingineri și au venit să năimească lucrători pentru lucrările dela canalul Bega. S'au înștiințat peste 200 de inși, trebuind să depună fiecare câte 3 cor. Cei doi domni pungăși s'au dus apoi în comunele Pitvaros și Feliac, unde au făcut aceeași ispravă. Reîntorcându-se la Bánhegyes, s'a aflat, că sânt niște înșelători și lucrătorii infuriați au năvălit asupra lor, omorînd pe unul, Ienisch, în bătai, ear' pe celalalt, Kreitzer, lăsându-l aproape mort.

Nou telegraf fără sîrmă a inventat — precum scrie »Matin« din Paris — colonelul rus *Pilondschi*. La acest telegraf curentul e dus nu prin aer, ci prin pământ. De însemnat este, că prin pământ curentul e cu mult mai puternic ca prin aer.

O sentență anulată. Precum scrie »Deșteptarea din Cernăuți, curtea austriacă de cassație din Viena a *anulat sentența*, prin care dl Ath. *Cherman*, redactor al »Deșteptării« a fost condamnat la 2 luni temniță, și a îndrumat reînceperea procesului la *altă* curte cu jurați.

La școala română gr-or. din Seliște la finea anului școlar 1900/1901 esamenele publice se vor ține Vineri, în 22 Iunie și Sâmbătă, 23 Iunie v. Sâmbătă după amiază se vor ține dela 2—4 esamenele cu cursul I., II. și III. de repetițiune economică; dela 4—5 producțiune cu jocuri și cântări, cu copiii și copilele din asil; dela orele 6—7, producțiunea de cântări și declamări cu elevii din toate clasele. Duminecă, în 24 Iunie st. v. la orele 8 a. m. participă toți elevii și elevele la liturgie, unde se face încheierea festivă a anului școlar cu cuvânt ocașional de directorul școlii, premiarea elevilor, rugăciunea de încheierea a P. O. D. protopresbiter Dr. Ioan Stroia, ca comisar al esamenelor. În decursul zilelor de examen lucrurile de mână ale elevilor vor fi espuse în una din salele școlii. Seliște, în 6/19 Iunie 1901.

Direcțiunea școlii.

— În Brașov se vor ține esamenele la școala elementară din 16—19 Iunie c.

„**Episcopul Transilvaniei.** Foile maghiare protestante au făcut mare svon contra episcopului *grof Majláth*, care se folosește de titlul »Episcopus Transylvaniae«. Reformații ardeleni au trimis o adresă parlamentului, în care cer interzicerea folosirii titlului de episcop al Transilvaniei din partea lui *Majláth*. Ministrul Wlassics a dat un răspuns la această adresă, în care spune, că dela 1405 până la 1848 în 61 articoli de lege obvine titlul de »Episcopus Transylvaniae«. Conteul *Majláth* deci este îndreptățit să folosească acest titlu.

Glorie câștigată cu bani. Redactorul dela »Leipziger Neuesten Nachrichten« a dat la lumină lucruri sensationale despre felul, cum Englezii au căutat să seducă lumea cu știri mincinoase referitoare la evenimentele războiului sud-african. Dacă în realitate armatele engleze n'au putut dobândi nici o glorie, Englezii au avut grije, ca cel puțin pe hârtie să câștige victorii glorioase asupra Burilor. Mărirea asta pe hârtie însă a costat o mulțime de paralo. Numai pentru câteva ziare germane din *Berlin* și din *Köln* s'au dat 8.200.000 de mărci. Se înțelege, că în chipul acesta victoriile Englezilor se țineau lanț în coloanele respectivelor ziare.

CEHII ȘI FRANCEZII. Lupta purtată cu atâta energie de poporul ceh pentru asigurarea și redobândirea drepturilor naționale, a ajuns la rezultate splendide numai în interiorul monarhiei, ei și în fața străinătății. Astfel cu ocaziunea sărbătorii naționale a Cehilor, »Socol«, senatul partisan va fi reprezentat prin o deputațiune. Atât orașul Praga, cât și orașele cehe, prin cari vor trece distinși oaspeți fac mari pregătiri pentru primirea lor. E o nouă dovadă aceasta cum marile națiuni europene știu prețui pe acele popoare, cari sunt în stare să desvolte o energie impunătoare în lupta lor de existență.

Din negrijă. În Timișoara și-a lăsat o mamă copilul ei în vîrstă de vre-o 5 ani singur acasă. Jucându-se cu aprinjoare (lemnuse), a aprins patul și copilul s'a înădușit. Mama a fost pedepsită cu temniță, pentru-că a lăsat un copil mic fără supraveghere.

Cursul de desen, despre care am scris și noi, va începe aici în Sibiu, la 8 Iulie 1901, 10 ore a. m. Participanții se se înștiințeze însă mai curînd la dl Martin Schuster, strada Turnului, 29, et. I.

Tempestăți. În Lunca-Sprie, Sitan și Dușești (Bihor-Crișana) s'a descărcat o vreme grea, care a nimicit bucațele de pe câmp. Apele cele mari au dus chiar și case, ear' vijelia a scos pomi bătrâni din rădăcină.

— În Iencești (Crișana) a trăsnet în turnul bisericii, care s'a aprins, arzînd până la pămînt.

— În 25 Iunie n. s'a descărcat o furtună mare asupra comunelor Scorei și Sărata. Furtuna s'a început cu grindină și peatră, care a fost de mărimea alunelor celor mari. Aceasta a nimicit o parte însemnată a holdelor, cănepelor și legumelor. În decursul furtunii trăsnetul a lovit în ciurda de vite, unde a omorît două bivolițe. Potopul, care a urmat după furtună, a umflat văile, cari revărsându-se din alviile lor, au înecat o parte însemnată de fînațe și sămănături. Dauna făcută de această furtună este de tot însemnată pentru bietul țeran, care în roadele câmpului își pune toată nădejdea. Din Sărata se aude, că potopul ar fi înecat și câteva vite.

De ale martirilor. În Eghipt s'au descoperit din nou niște morminte vechi. Într'unul din acestea s'a aflat și trupul unei mucenice, al cărei cap fusese tăiat în goanele contra creștinilor. Pielea de pe mâni și de pe picioare îi este arsă tot în munci. În sicriu s'au aflat niște mătâni, o cruce de metal, un buchet de trandafiri și unul de faiachiu, o corfiță și o ulcică. Tot în locul acesta s'a aflat și corpul unui pustnic, care a fost îngropat cu toate instrumentele, cu cari se chinuia el, până a fost în viață. Pe piept are o cruce de fer, grea de 3 $\frac{1}{2}$ chlgr.; mijlocul îi este încins cu cercuri groase de fer, ear' picioarele cu verigi puternice de fer, pe cari nu le-ar pute desface, fără să-i zdrobească oasele. Morții acestia sînt înmormîntați înainte de asta cu 1650 de ani.

Greva din Reșița a încetat, începînd muncitorii eară să lucre, după-ce li-s'au făgăduit îndreptarea unora din nedreptățile ce le suferiau. Cât de aprinse au fost sufletele, se vede și din cazul următor: Un conducător de tren avea un fiu muncitor la băile de acolo. Acesta, cu toate certele tatălui seu, n'a vrut să se lapede de soții lui și să înceapă munca fără invoirea lor. Lucrul acesta așa l'a infuriat pe tatăl seu, încât l'a împușcat. Bătrînul e acum în temniță.

Și-a ucis fiica. Un plugar din Knin (Austria) s'a dus cu fiica-sa la țîrg, unde a vîndut o păreche de boi, pe cari a luat 250 fl. Doi mișei s'au luat după ei. Pe drum fata, care avea și banii, a mers înainte. Nu trece mult, și cei doi tîlhari năvălesc asupra lui, îl gîtue, îl bat, până-l omoară, dar' nu află nici un ban la el. Biata fată, care observase totul, fugi îngrozită până la a colibă, unde povesti unei femei totul. Femeia se arătă plină de milă și o pofti în casă. Nu peste mult veniră cei doi ucigași, dintre cari unul era proprietarul colibei, fără-ca să-i cunoască fata. Acestia îi făgăduiră, că des de dimineață îi vor ajuta să caute pe tatăl ei. Fata se culcă alături cu copila tîlharului, care era de aceeași mărime. După-ce au adormit, cei doi hotărîră să o omoare și să o ardă, dar' numai de cătră ziuă. În decursul nopții fata se sculă și eși afară. Reîntorcîndu-se, află pe fata gazdei de cătră marginea patului. Ca să nu o pomenească, se culcă ea de cătră părete. De cătră ziuă tîlharii înhățară pe propria fată a unuia dintre ei, o omorîră, o tăiară bucăți și o arseră. Ceealaltă fată se folosi de momentul, când ei țerau ocupați cu această grozavă faptă, și fugi numai în iie. Pe drum întîlni niște gendarmi, cărora le spuse cele întemplate.

Petreceri. Tinerimea teologică din Sălagiu și Chior va aranja la 14 Iulie n. 1901 în comuna Acăș (Ákos — sub scut sigur) petrecere cu dans. Prețul de intrare: pentru o persoană 2 cor., în familie 1 cor. 60 bani. Venitul e destinat în favorul bisericii gr-cat. din loc. Începutul la 7 ore seara. Suprasolviri marinimoase și oferte benevole pentru biserică se primesc cu mulțumită și se vor cuita pe cale ziaristică.

— »Reuniunea română de cant din Năsăud« invită la concertul împreunat cu reprezentațiune teatrală și urmat de dans, cari se vor aranja în Năsăud, Luni, în 1 Iulie st. n. 1901, în sala de gimnastică. Începutul la 7 $\frac{1}{2}$ ore seara. Prețul intrării de persoană: a) pentru membri activi și ajutători 1 cor.; b) pentru nemembri 1 cor. 60 bani. Venitul curat e destinat pentru fondul reuniunii. Oferte marinimoase se primesc cu mulțumită și se vor cuita publice.

Turci la școalele creștine. În Mostar (Herțegovina) studiază la gimnaziul de acolo 40 de Turci, dintre cari 11 au făcut examenul cu distincțiune.

Tipărituri pentru școale. Ca să nu se mai întemple lucrul nepotrivit de a folosi în școalele românești formulare tipărite în limbă străină, Ven. consistor din Blaj a dispus, ca acelea să fie traduse românește. Senatele școlare și învățătorii gr-cat. se vor adresa deci în privința aceasta la tipografia seminarului gr-cat. din Blaj.

Ninsoare în Austria. În mai multe părți ale Austriei, în munții metalici, în Meran etc. zăpada a căzut în cantități mari.

Tratatul de comerț turco-român. Ziarul »Politsche Correspondenz« află din Constantinopol, că delegații turci și români, însărcinați de a negocia tratatul de comerț turco-român, au stabilit deja bazele acestui tratat.

Mărfurile românești vor plăti o taxă de 8 la sută din valoarea lor, cu clauza națiunii celei mai favorizate.

Mărfurile turcești se vor bucura de același privilegiu la intrarea lor în România.

Pentru unele articole turcești, drepturile vor fi și mai mici.

La fondul de 20 bani, creat de »Reuniunea sodalilor români din Sibiu« pentru acuirea unei case cu hală de vînzare pe seama meseriașilor români au contribuit dl Dr. Bogdan medic în Langenlois suma de 3 cor., domnul Nicolae Bența, funcționar la »Albina« pentru fiul și fiica sa Enea și Nanci în total 40 bani; d-soarele: Frieda Sokinnek și Vilma Otto; dl Aurel Nistor, cleric curs. II; Nicolae Stoica, cursor la »Tribuna« dela fiecare 20 bani; Ioan Șpan, econom și Elisabeta Șpan nasc. Ciapă (Lupșa-sat), dela ambii 1 cor.

Toți studenții ruși, cari fuseseră înrolați în armată drept pedeapsă pentru-că luaseră parte la demonstrațiile și turburările cunoscute, sînt agrajați din partea Țarului.

Defraudare la tren. Cassarul dela drumul de fer, Radó Aurél, din Brașov, a defraudat vre-o 12.000 de coroane din banii încredințați pe mâinile lui.

O moșie liberă de Jidani. Într'o foaie maghiară din Oradea-mare a apărut în zilele trecute următorul anunț: În apropierea stațiunii dela drumul de fer, într'o comună, unde nu locuiește nicide în Jidan, se află de vînzare o moșie de 180 jugere. — La aceasta o foaie jidovească din Budapesta face următoarea glosă: »Anunțul e caracteristic. De sigur autorul anunțului crede, că moșia lui are mai mare valoare, fiindcă în comună nu locuiesc Jidani«. Asta de bună seamă așa este.

Concurse bis-școl. Archidieceasa gr-or. Sibiu. Boifa, ppresb. Sibiu, 2 posturi inv., salar 600 cor., quartir sau 40 cor. relut, 4 stîngini de lemne. Preferiți cei-ce vor pute propune economia în școala de rep. și vor înființa cor. Se cere prezentarea la biserică. Termin 27 Iulie n. — Dobra, post de învățător și de învățătoare, cu câte 800 cor., Fintoag și Lăpușul-super. 600 cor., quartir, lemne, Briznic, 600 cor. și quartir, ppresb. Dobrei. Se cere prezentarea la biserică. Terminul 22 Iulie n. — Bucium-sat, protopresb. Abrud, post de inv., salar 600 cor. (441 din casa bis., restul dela cămara din Abrud), quartir, grădină, lemne, dela înmormîntări 1—2 cor. Se cere prezentarea la biserică. Terminul 22 Iulie v.

Archidieceasa gr-cat. Blaj. Până la ziua de 15 Iulie n. se escrie concurs pentru ocuparea parohiei Tulgheș, distr. Giurgeu. Emolumente: casă, culină, grădină, lectical dela 160 familii câte 4 cor., dela 41 câte 2 cor., venitele stolare îndatinate. Suma venitului curat după conscrierea de congruă 656 cor. 68 bani. — Până la ziua de 31 Iunie se escrie concurs pentru ocuparea parohiei Ciugudul-de-sus, distr. Arieș. Emolumente: casă, șură, grădină; porțiune canonică 9186° arător, 11-1079° fînaț, 10-602° pășune, 2-1025° pădure, lectical dela 85 familii câte 1 felderă de cucuruz și o zi de lucru, stola îndatinată. Suma venitului 371.83 cor. — Până la 25 Iulie n. se escrie concurs pentru stațiunea docentală din Grebeniș, districtul Pogăceaua. Emolumente: quartir, grădină, 400 cor. repartiiție, 200 cor. venitul unei table de 60°.

Baba surdă.

Bună dimineața babă!
Pun crastaveți pe iarbă.
Cum îi rîndu 'n sat?
Trei de-o dutoă-am dat.
Pare-că ești surdă?
Dau și pe urdă.

Convocare.

Comitetul despărțământului »Hida-Huedin« al »Asociațiunii pentru literatura română și cultura poporului român« prin aceasta convoacă adunarea cercuală pe 7 Iulie 1901 în B.Huedin (B.-Hunyad) și invită cu toată onoarea pe toți membrii și pe toți aceia, cari se interesează de »Asociațiune« și doresc a promova interesele ei, să participe la această adunare a despărțământului, care se va ține după următorul

PROGRAM

1. După întrunire în localul destinat pentru ținerea adunării: deschiderea acesteia prin directorul-președinte al despărțământului.
 2. Esmiterea unei comisiuni pentru verificarea procesului verbal al adunării.
 3. Raportul comitetului despre activitatea despărțământului.
 4. Raportul casarului, conținând raționamentul de pe anul expirat și proiectul de buget pe anul viitor.
 5. Esmiterea comisiunilor :
 - a) pentru încasarea taxelor și câștigarea de membri noi pentru »Asociațiune« ;
 - b) pentru cenzurarea raportului comitetului ;
 - c) pentru cenzurarea raportului casarului conform punctului 5.
 6. Disertație conform §-lui 37 din statute.
 7. Rapoartele comisiunilor esmise conform punctului 6 și deliberarea asupra lor din partea adunării.
 8. Eventuale propuneri.
 9. Esmiterea a doi delegați, cari să reprezinte despărțământul la adunarea generală a »Asociațiunii«.
 10. Închiderea adunării prin președinte.
- Din ședința comitetului despărțământului »Hida-Huedin«, ținută în B.-Huedin, în 18 Iunie st. n. 1901.

Ioan Pop, *Dr. Andreiu Pop,*
director-președinte. notar-controlor.

POSTA REDACȚIEI ȘI ADMINISTRAȚIEI.

Din cauza lipsei de spațiu am trebuit să păstrăm mai multe scrisori pentru numărul viitor.

Dlui cantor Șmig. Anunțul de prăvălie l-am publicat.

Dlui Floaș, V. Ud. D-ta scrii foarte bine, numai cât spui păcatul prea pe față și așa ceva e greu de publicat, căci cetesc și fete nevinovate, nu ca »cea veche, pe cari o trăgeau și câinii de ureche«. Sigur, că o să găsești și alte povești, pe cari să ni-le trimiți.

Dlui M. Hognogy, Budapesta. Comunică-ne titula cărții.

Dlui D. Bacica-Sân-Tămaș. Atitudinea d-voastră verde românească vă servește spre mare cinste. Tr. e 7 cor. pe 3 luni. Nu ne-al comunicat adresa completă a dlui Georgeviol. — Costum național capeți la dl Lăzăroiu, comer. în Orăștie.

Dlui Groza Vasile, Fizeș. Pentru licență la direcțiunea finanțială. Ar fi bine să vorbești și cu un avocat român în Cluj.

Dlui Borgovan, Proștea. Cartea stuparilor săteni, cu 35 cr. + 5 cr. porto la W. Krafft, Sibiu.

Dlui Teofil Luca, Sânger. Publicăm.

Ab. 1455. Noi n'avem fără comasările, de E. Dopp, 40 cr. + 5 porto. Bani îi poți trimite cu mandatul (utalvány) foli.

Rectificare. În raportul despre examenul din Vrani să se cetească *G. Paliciu, Iosif Tămășel și I. Vanianj.*

Scrisoarea din nr. trecut »Un examen — scandal« e din *Ucea-superioară.*

Pentru redacție și editură responsabil : **Andreiu Balteș.**

Proprietar : Pentru »Tipografia«, societate pe acțiuni : **Iosif Marschall.**

În prăvălia dlui **Ioan Lazaroiu** în **Orăștie**, se primește numai decât

un învățăcel,

care să aibă cel puțin 2 clase gimnasiale. Viitor frumos! Condiții potrivite!

[49] 1—2

De vânzare

o casă cu 3 odăi de locuit, potrivită pentru prăvălie, 2 pivnițe, 1 grajd cu 3 încăperi, grădina de legumi, grădina cu diferiți pomi, 30 jugere de pământ la câmp, se vinde cu preț foarte redus din cauză că proprietarul locuiește în București. Doritorii au a se adresa la

Gavrilă Teșos,
Sărata, u. p. Porumbacul-de-jos.

47 2—2

Mori de cafea,

de piper, mac, urluială și de colori.

Catalogul prețurilor se trimite la cerere.

Deasemenea se trimit cataloage ilustrate despre :

Aparate de măsurat și signat.

Instrumente pentru masari și sculptori.

Cuțite pentru gileu. — Cuțite de încrestat.

Cuțite pentru bugnari, dogari și rotari.

Chei cu șurup. — Instrumente pentru tinichigii.

Cuți. — Garnituri pentru clădiri (traverse).

Cuptoare. — Frigători.

Mucava pentru coperiș. — Tăbli de izolare.

Trestie pentru structură. — Ciment.

Cărbuni de piatră și coacs.

Stropitori de plante (apar. pentru peronospora).

Uelne pentru cultivarea albinelor.

Teascuri de copiat.

Curse pentru tot felul de animale.

Recuise de vânat și scrimă. [36] 9—

Tot felul de feruri de călcat.

Instrumente pentru ferestrari

» » dulgheri, bărdași.

Cel mai ieftin magazin de cuie de potcoave.

Carol F. Jickeli,

Sibiu, Piața-mică nr. 32, la »Coasa de aur«.

Fabrică de casse.

Subscrisul îmi iau voie a face atent p. t. publicul meu la

cassele sigure de foc și spargere,

cari se fac în fabrica mea. La mine se fac casse numai din material bun și tare. De aceea rog cu deosebire on. public, care caută casse, să binevoască a fi cu atențiune în lista prețurilor la greutatea și măsura indicată pentru-ca privindu-le numai pe din afară se nu cufunde cu alte casse ce obvin în comerț, făcute din material slab și ușor.

În fabrica mea se pregătesc (la comandă, după măsură, cu prețuri ieftine) casse și tresort — e panterate din oțel absolut imposibile de a le găuri.

Pentru biserică și comune casse după înțelegere cu plătire în rate.

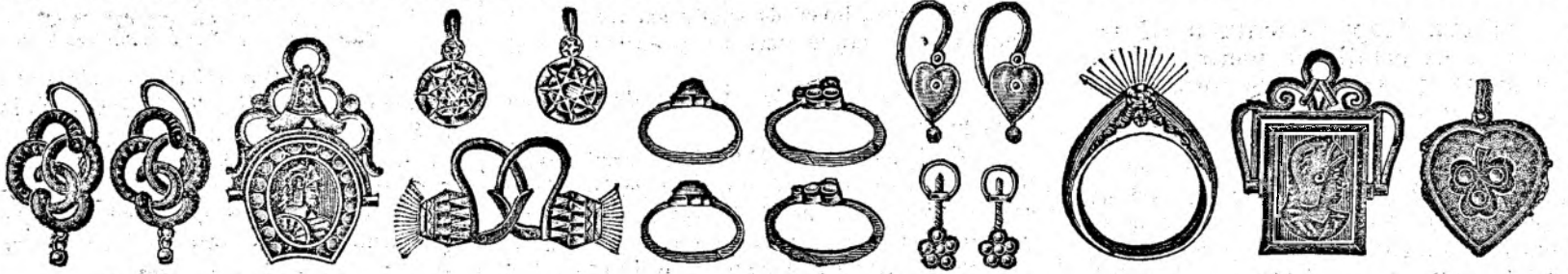
Lista prețurilor gratis și franco

— Instalare de lumână Atycelen. —

Gustav Moess,

[2] 12—

fabrică de casse în Sibiu,
strada Poplăcl-mare Nr. 8.

Atelier pentru oroloage nouă, reparaturi și optică etc.

Julius Erös,

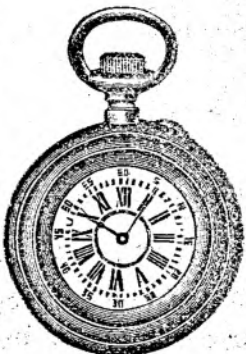
Sibiu, strada Cîsnădiei nr. 5.

Cel mai mare deposit de oroloage, juvaericeale, argintării și aurării din Transilva, niarecomandă ieftin și bun toate produsele ciasornicăriilor, juvaergiilor și opticilor.

Cercei double veritabili de aur fl. 1.50.
 Deșteptător dela fl. 1.60 în sus.
 Oroloage de buzunar dela fl. 2.30 în sus.
 Oroloage de părete dela fl. 2.10 în sus.
 Cercei veritab. de argint dela fl. —.50 în sus.
 Cercei ver. de aur dela fl. 1.50 în sus.
 Inele veritabile de aur dela fl. 2.50 în sus.
 Lanțuri ver. de argint dela fl. l.— în sus.
 Inele veritabile de argint dela fl. —.50 în sus.

Și cea mai neînsemnată comandă se execută prompt și cu reîntoarcerea postei și totdeauna cugaranție.

Prospecte bogat ilustrate gratis și franco.

Nr. 183 A.
 Orologiu de nichel remon-
 toir, 50 mm., calitate bună
 fl. 3.40, același de calitate
 mai bună fl. 4.10, același
 cu 3 copereminte tari fl.
 4.40, același cu trei cope-
 reminte de calitate mai
 bună fl. 5.75.

Nr. 194 A.
 Orologiu de dame verit.
 de argint cu coperemint
 dublu fl. 6.75, același
 cea-mai fină calitate
 fl. 10.—

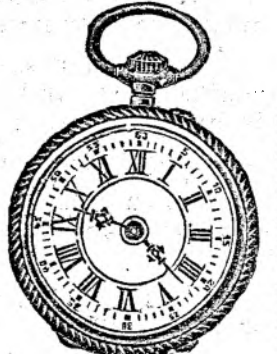
Nr. 200 A.
 Orologiu de dame verit.
 de aur, 14 carate, 30 mm.
 diametru, frumos gravat,
 cu coperemint dublu fl.
 fl. 20.—, același în cali-
 tate mai bună fl. 30.—,
 același de argint fl. 7.50.

Nr. 187 A.
 Orologiu de domni remon-
 toir de ruolz (Neusilber),
 cu 3 copereminte tari și
 frumoase, 50 mm., și esact
 fl. 4.50, același în calitate
 mai buună fl. 5.50, același
 de argint fl. 6.75, același
 de argint mai bun fl. 8.50.

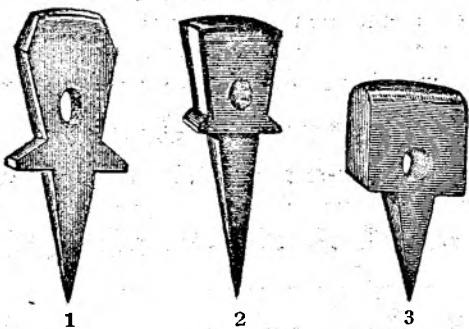
Nr. 196 A.
 Orologiu de dame verit.
 de aur, 14 carate, foarte
 frumos fl. 20.75, același
 foarte tare fl. 27.50.

Nr. 123 A.
 Orologiu de oțel negru,
 frumos și cu garanție fl.
 3.40, același cu mașinerie
 foarte bună fl. 4.50, ace-
 lași cu coperemint dublu
 fl. 4.50, același cu cope-
 rement cu mașinerie foarte
 bună fl. 7.50.

CAROL F. JICKELI,

Sibiu, Piața-mică.

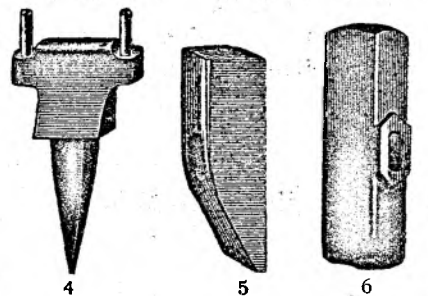
Nicovale (ilăie) de coase,
 cu garanție pentru fiecare bucată
 Figura 1 2 3
 1 buc. cor. 1.— —.96 —.86

Cuți de coase
 dela 12 bani în sus în deposit bogat.

Lungimea 70 75 80 85 90 cm.
 1 buc. cor. 1.60 1.60 1.60 2.— 2.—
 Cumpărând 10 bucăți deodată, dau o bucată ca rabat.

Cu deosebire recomand:
 Cuți americane, 1 bucată . . . cor. —.40
 Cuți vineții veritabile de Ber-
 gamo, semnul CFJ, 1 bucată . cor. —.80
 Contingentul de cumpărători al acestor
 cuți de Bergamo crește în continuu.
 Eu le pot recomanda cu toată încrederea.

Nicovale (ilăie) de coase
 figura 4 cu conducător de coasă
 1 buc. cor. 1.90
 Ciocane de coase, fig. 5 à 250, 300 grame
 1 bucată cor. —.86 —.90
 Figura 6 à 300 grame, 1 buc. cor. 1.—

Garanție pentru fiecare bucată. Adecă, eu schimb ori
 și ce coasă provăzută cu semnul CFJ și nu corăspunde, chiar
 și atunci când ea a fost deja bătută și folosită.

Eu pot recomanda economilor cu cea mai mare încredere
 această coasă. În decursul anilor eu 'mi-am câștigat un foarte
 mare contingent de cumpărători la coasa aceasta.

Aparat nou de bătut coasa.

Acest aparat are marele avantaj, că ciocanul, deși purtat
 de mână lovește totdeauna acurat pe același loo al nicovelei,
 ceea-ce e neapărat de lipsă pentru a pute bate coasa bine.

Prin aceea că ciocanul se conduce de mână e posibilă o
 regulare foarte esactă a tăriei fiecărei lovituri.

Nicovala se poate muta după-ce s'a tocit la un loc în de-
 cursul timpului.

Acest aparat se poate vedea funcționând în localul
 meu de vânzare. 1 bucată cor. 25.—

